

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EUK

3. maj 2004

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg 6. maj 2004 – dagsordenspunkt rådsmøde (økonomi- og finansministre) den 11. ~~maj~~ ^{3. maj} 2004 – vedlægges Finansministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen.

P. B. Orskov

30. april 2004

12 NHB

Samlet aktuelt notat vedr. rådsmødet (ECOFIN) den 11. maj 2004

1. De overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG) side 2
2. 'Output gaps' side 6
3. Finansielle tjenesteydelser
 - a) Direktiv om oplysningsforpligtelser side 8
 - b) Komitologi-ændringer i finansielle direktiver side 12
4. Direktiv om rentebeskatning – status i forhandlingerne med tilknyttede områder og tredjelande side 16
5. Foreløbigt forslag til Fællesskabets budget for 2005 side 19
6. De finansielle perspektiver side 22
7. Fællesskabets egne indtægter (**a-punkt**) side 38
8. Produktion af medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (**a-punkt**) side 42
9. Administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet (**a-punkt**) side 46

Dagsordenspunkt 1: De overordnede økonomisk-politiske retningslinier (BEPG)

Baggrund

De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer udarbejdes af ECOFIN, og er et centralt element i koordinationen af den økonomiske politik i EU. Tidligere blev der hvert år udarbejdet nye retningslinier, men i forbindelse med beslutningen i 2002 under dansk formandskab om at strømline de økonomiske samarbejdsprocesser blev retningslinierne for de økonomiske politikker sidste år formuleret for tre-års perioden 2003-05.

Kommissionen har tidligere i år offentliggjort en implementeringsrapport vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2003-05. Dette kan betragtes som en midtvejsvurdering af medlemslandenes gennemførelse af de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for disse tre år og dermed en midtvejsvurdering af efterlevelsen af EU's mellemfristede økonomiske politik i det nye 3-årige perspektiv.

I år er der derfor alene tale om en begrænset opdatering og komplettering af de eksisterende retningslinier, og Kommissionen har vurderet, at der ikke er behov for væsentlige justeringer af retningslinierne. Fokus for dette års retningslinier er integration af de ti nye medlemslande i det økonomisk-politiske koordinationsarbejde. For de nuværende medlemslande foreslår Kommissionen en opdatering i de tilfælde, hvor de offentlige finanser er ændret væsentligt.

Det Europæiske Råd drøftede på sit forårsmøde i Bruxelles den 25.-26. marts 2004 arbejdet med Lissabon-målsætningerne, herunder den økonomisk-politiske strategi i Unionen. Denne drøftelse skete blandt andet på baggrund af et oplæg fra ECOFIN (det såkaldte "Key Issues Paper" (KIP)). KIP'et skitserede behovene for økonomisk-politiske tiltag i EU-landene, herunder strukturpolitiske tiltag.

På ECOFIN den 11. maj 2004 ventes der en første - generel - drøftelse af Kommissionens forslag.

Den Økonomiske og Finansielle Komité (EFC) og den Økonomisk-Politiske Komité (EPC) vil derefter drøfte Kommissionens udkast og forelægge et nyt forslag for ECOFIN den 2. juni 2004. Det reviderede udkast forelægges derefter Det Europæiske Råds møde den 17.-18. juni og ventes herefter vedtaget af ECOFIN.

Indhold

Kommissionens udkast til de overordnede økonomisk-politiske retningslinier indeholder generelle retningslinier samt landespecifikke retningslinier. De generelle retningslinier henvender sig til alle medlemslandene. Inden for denne generelle ramme retter de landespecifikke retningslinier

anbefalinger til de enkelte medlemslandes offentlige finanser, arbejdsmarked samt produktmarkeder og overgangen til videnbaseret økonomi. Som nævnt er hovedindholdet i dette års retningslinier at få integreret de ti nye medlemslande i det økonomisk-politiske koordinationsarbejde.

Generelle anbefalinger

Kommissionen konkluderer, at de generelle retningslinier fra sidste år, der fokuserede på den generelle økonomiske politiks bidrag til at sikre opfyldelse af Lissabon-strategiens målsætninger, fortsat er relevante. Herefter kan den generelle økonomiske politik især bidrage til dette mål ved at sikre:

- vækst- og stabilitetsorienterede politikker
- økonomiske reformer med henblik på at øge Europas vækstpotentiale
- styrket holdbarhed

I forhold til de eksisterende 15 medlemslande foreslår Kommissionen alene opdateringer for så vidt angår Tyskland, Grækenland, Frankrig, Italien, Holland, Portugal og UK med henblik på at justere budgetpolitikken.

De generelle retningslinier, der blev vedtaget sidste år, og som efter Kommissionens forslag fortsat skal være gældende omfatter bl.a.:

Vedr. den *makroøkonomiske politik* anbefaler Kommissionen, at pengepolitikken, finanspolitikken samt lønstigningerne bør tilrettelægges således, at de er i overensstemmelse med prisstabilitet og behovet for at øge tilliden hos forbrugere og virksomheder både på kort og mellemlangt sigt.

Vedr. *inflationsforskellene* anbefaler Kommissionen at øge konkurrencen på produkt- og kapitalmarkederne, forbedre arbejdsmarkedets funktion blandt andet ved at nedbryde barrierer til løn-fleksibilitet og tilskynde geografisk mobilitet.

For så vidt angår *styrkelse af koordinationen af den økonomiske politik* anbefaler Kommissionen at forbedre analysen og drøftelserne af den økonomiske situation og krav til den økonomiske politik, forbedre informationsudveksling om forventede tiltag så vidt det er muligt, styrke den eksterne repræsentation af euroområdet samt styrke de eksisterende procedurer for samarbejde vedr. strukturreformer.

Integration af de ti nye medlemslande i retningslinierne for de økonomiske politikker 2003-05

Kommissionen anfører overordnet, at den væsentligste udfordring for de nye medlemslande er at sikre real-konvergens på det lange sigt, idet man på samme tid bør sikre nominel konvergens på kort og mellemlangt sigt.

Derudover påpeges, at de strukturelle udfordringer, som de nye lande står over for ikke afviger væsentligt fra de udfordringer, som de nuværende lande har, og at den eksisterende økonomiske strategi er passende med henblik på at opnå disse målsætninger.

For så vidt angår vækst og stabilitetsorienterede makroøkonomisk politik anfører Kommissionen, at deltagelse i ERM II på et tidspunkt efter tiltrædelse vil kunne hjælpe med til at sikre generel økonomisk og monetær stabilitet.

De kommende 10 medlemslande har i gennemsnit et budgetunderskud på knap 6 pct. af BNP, og Kommissionen vurderer at det i nogle tilfælde vil være passende at tillade en flerårig tilpasningsperiode med henblik på at bringe underskuddene under 3 pct. af BNP. I denne sammenhæng spiller det også ind, at de nye medlemslande i gennemsnit har en offentlig gæld på 42 pct. af BNP, mens gennemsnittet i de nuværende lande er på 64 pct. af BNP.

Vedrørende strukturreformer opfordrer Kommissionen de nye medlemslande til at fokusere på at indsnævre forskellene i beskæftigelsesfrekvens og produktivitet. De eksisterende retningslinier fokuserer på "flere og bedre jobs" og "øget produktivitet og dynamik i den private sektor". Med henblik på at sikre dette lægges der op til, at medlemslandene skal lægge vægt på at arbejde kan betale sig bl.a. i kraft af reformer af skatte- og understøttelsessystemer, styrke den uddannelsesmæssige indsats og gennemførelse af reformer af arbejdsmarkedslovgivningen.

For så vidt angår produktmarkederne lægges op til at sikre øget konkurrence via fremskridt med privatiseringer og begrænsning i anvendelsen af administrerede priser, begrænsning i administrative byrder for virksomhederne og mere støtte til iværksættere.

Landespecifikke anbefalinger til Danmark

Kommissionen foreslår ingen ændringer i de landespecifikke anbefalinger til Danmark. De landespecifikke anbefalinger til Danmark, der blev vedtaget sidste år omfatter følgende:

Kommissionen vurderer, at hovedudfordringerne for Danmark er at sikre et tilstrækkeligt arbejdsudbud i lyset af det stigende antal ældre samt at fremme konkurrence i visse sektorer og forbedre effektiviteten i den offentlige sektor.

For så vidt angår *arbejdsmarkedet* anbefaler Kommissionen Danmark at øge incitamenterne til arbejdsmarkedsdeltagelse og senere tilbagetrækning, blandt andet ved at gennemføre skattereformen og ved at overveje yderligere tiltag til at stramme rådighedsreglerne og reducere marginalsatserne indenfor en sund finanspolitisk ramme.

Vedr. *de offentlige finanser* anbefales Danmark at sikre kontrol med de offentlige udgifter på alle niveauer således, at de flerårige mål for væksten i det offentlige forbrug overholdes.

For så vidt angår styrkelsen af *konkurrencen* anfører Kommissionen, at konkurrencen i Danmark er svag i en række sektorer, navnlig i energi, bolig- og bygge-sektorerne samt for ikke-internationalt handlede tjenesteydelser, og at en styrkelse af konkurrencen vil kunne bidrage til at sænke prisniveauet og øge produktiviteten. Kommissionen anbefaler derfor at forstærke bestræbelserne på at øge konkurrencen i sektorer, hvor konkurrencen er utilstrækkelig.

Kommissionen anbefaler endvidere Danmark at fortsætte bestræbelserne på at *effektivisere den offentlige sektor*, blandt andet ved at forbedre rammerne for at øge konkurrencen, at benytte benchmarks for den offentlige sektor samt at øge brugen af offentlige udbud.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Der er ingen statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Medlemslandene skal i henhold til traktaten betragte deres økonomiske politikker som et spørgsmål af fælles interesse og samordne dem i Rådet med henblik på at bidrage til gennemførelsen af Fællesskabets mål. De overordnede økonomisk-politiske retningslinjer for de økonomiske politikker er det centrale instrument til den økonomisk-politiske samordning i EU, der nødvendigvis må gennemføres på fællesskabsplan. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg er blevet orienteret om Kommissionens implementeringsrapport vedrørende de overordnede økonomisk-politiske retningslinier for 2003-05 forud for ECOFIN-mødet den 10. februar.

Forud for ECOFIN-mødet den 9. marts 2004 blev udvalget orienteret om det såkaldte "Key Issues Paper".

Folketingets Europaudvalg blev på tilsvarende vis orienteret forud for drøftelserne og den endelige vedtagelse af retningslinierne for 2003-05 sidste år.

Dagsordenspunkt 2: 'Output gaps'

Rådet (ECOFIN) ventes den 11. maj 2004 at vedtage rådskonklusioner om potentiel produktion og såkaldt 'output gab'.

Baggrund

ECOFIN vedtog på rådsmødet 12. juli 2002, at man ved evalueringen af stabilitets- og konvergensprogrammer fremover skulle bruge den økonomisk fortolkelige metode med en produktionsfunktion (PF) i stedet for den rent statistiske Hodrick Prescott metode (HP) til at beregne det "outputgab", som bl.a. indgår i konjunkturrensningen af de offentlige finanser ("output gabet" er et mål for omfanget af ledige produktionsressourcer i økonomien i forhold til normal ikke-inflationær ressourceudnyttelse).

Spanien blev efter ønske midlertidigt undtaget fra denne regel, og Tyskland og Østrig så foreløbige problemer i at basere politik-anbefalinger på dette grundlag. HP-metoden skulle være referencemetode for Spanien og benyttes sideløbende med PF-metoden for Tyskland og Østrig, indtil tilfredsstillende resultater blev nået på basis af PF-metoden. Men overgangsperioden skulle være så kort som muligt.

En arbejdsgruppe under EPC har arbejdet videre med emnet, herunder med yderligere forbedringer af PF-metoden og dens mulige anvendelse for de nye medlemsstater. På basis af EPCs rapport af 23. marts 2004 er udarbejdet udkast til rådskonklusioner.

Indhold

Udkastet til rådskonklusioner anfører, at der er sket tilstrækkelige fremskridt til at benytte PF-metoden også for Tyskland, Østrig og Spanien efter afklaring af nogle datamæssige forhold (især reviderede spanske beskæftigelsestal). PF-metoden skal være referencemetode for Tyskland og Østrig, men kun bruges parallelt med HP-metoden for Spanien. Situationen skal tages op på ny før vurderingen af stabilitets- og konvergensprogrammerne i 2005.

For de nye EU-lande er der kun begrænset historisk/statistisk grundlag, hvorfor HP og PF-metoderne skal benyttes parallelt.

EPCs intentioner om yderligere at forbedre PF-metoden og se på sammenhængen mellem outputgab og den konjunkturrensede (strukturelle) offentlige saldo hilses velkommen i Rådskonklusionerne. Foreløbige resultater bør foreligge senest i oktober 2004 med henblik på at styrke vurderingen af stabilitets- og konvergensprogrammerne.

Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Udkastet til rådskonklusioner vurderes ikke at have statsfinansielle eller lovgivningsmæssige konsekvenser.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I henhold til traktaten skal medlemslandene betragte deres økonomiske politik som et spørgsmål af fælles interesse og samordne denne i rådsregi med henblik på en gennemførelse af Fællesskabets mål. Implementeringen af stabilitets- og vækstpagten er en central del af den økonomisk-politiske samordning i EU. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen er tidligere blevet forelagt Folketingets Europaudvalg forud for ECOFIN den 12. juni 2002.

Dagsordenspunkt 3a: Finansielle tjenesteydelser: Direktiv om oplysningsforpligtelser

Der ventes på rådsmødet (ECOFIN) den 11. maj 2004 en endelig vedtagelse af direktivet om oplysningsforpligtelser.

1. Baggrund og indhold

Forslag til direktiv om harmonisering af gennemsigthedskrav til oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et regulert marked og om ændring af direktiv 2001/34/EF (KOM(2003) 138 endelig) blev fremsat d. 26. marts 2003. Herefter har forslaget været behandlet i Rådets arbejdsgruppe på en række møder. Den 25. november 2003 var der politisk enighed i Rådet, hvorefter der har været ført forhandlinger mellem Rådet og Europa-Parlamentet.

Baggrunden for direktivforslaget er, at udviklingen på værdipapirmarkederne i EU gør, at bestemmelserne i det eksisterende direktiv på området, som vedrører ustederes periodiske oplysningsforpligtelser og regler om visse aktionærers oplysningsforpligtelser, ikke længere er tilstrækkelige. Dels stiller markedet i dag krav om flere oplysninger, dels er der for store forskelle mellem kravene i medlemslandene. Endelig er det nødvendigt at tilpasse reglerne om gennemsigthed til de andre nye regler, der vedtages på værdipapirområdet, jf. beslutningerne i Den Finansielle Handlingsplan. Det eksisterende direktiv er Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/34/EF af 28. maj 2001 vedrørende betingelserne for værdipapirers optagelse til officiel notering på en fondsbørs samt oplysninger, der skal offentliggøres om disse værdipapirer.

Forslaget har hjemmel i artikel 44 og 95 i TEF (Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab). Der er således tale om en fælles beslutning med Europa-Parlamentet.

Forslaget lægger op til øgede krav til offentliggørelse af oplysninger i forhold til de eksisterende bestemmelser på en række områder. I forhold til Kommissionens oprindelige forslag er der efter forhandlingerne i rådsregi sket en række ændringer. De efterfølgende forhandlinger mellem Kommissionen og Europa-Parlamentet har kun ført til mindre ændringer, som omtales under punkt 6.

Således indebærer det foreliggende forslag bl.a.:

- Fastsættelse af frist for offentliggørelse af årsrapport

Efter forhandlingerne i rådsregi foreslås, at udstedere fremover skal aflægge årsregnskabet senest fire måneder efter regnskabsårets afslutning. Kommissionens oprindelige forslag var tre måneder.

- Tilpasning af indholdet af halvårsrapporter, så disse følger internationale regnskabsstandarder (IAS) og indførelse af obligatoriske halvårsrapporter for obligationsudstedere.

Der stilles krav om, at de allerede obligatoriske halvårsrapporter for aktieudstedere skal være mere detaljerede, idet rapporterne fremover skal være baseret på internationale regnskabsstandarder for halvårsrapporter samt indeholde information om større koncernrelaterede transaktioner. Disse krav vil også komme til at gælde udstedere af nye obligationer. De nye detaljerede krav til halvårsrapporter for aktieudstedere og udstedere af nye obligationer vil være baseret på de samme regnskabsstandarder. Kravet er uændret i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

- Indførelse af obligatoriske kvartalsmeddelelser for aktieudstedere

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag er offentliggørelse af kvartalsrapporter fra aktieudstedere blevet gjort frivilligt. I stedet stilles der krav om en obligatorisk kvartalsmeddelelse. Det betyder, at selskaber, der udsteder aktier, der er registreret i en medlemsstat, der ikke stiller krav om offentliggørelse af kvartalsrapporter, og som ikke af egen drift offentliggør sådanne, i stedet skal offentliggøre en kvartalsmeddelelse med ledelsens forklaring på begivenheder og transaktioner, der er indtruffet i den forløbne periode, og som har betydning for vurderingen af selskabets finansielle stilling og fremtidige udvikling. Til forskel fra kvartalsrapporter skal kvartalsmeddelelser altså ikke indeholde regnskabstal. Kvartalsmeddelelsen skal offentliggøres inden for en nærmere defineret periode i henholdsvis midten af 1. og 2. halvår.

- Lavere grænser for offentliggørelse af store aktiebesiddelser end i det gældende direktiv

Grænsen for, hvornår en investor skal offentliggøre, at denne er storaktionær, foreslås sænket fra 10 pct. til 5 pct. af kapitalen i et selskab. Samtidig foreslås fristen for offentliggørelsen af disse meddelelser forkortet. Kravet er uændret i forhold til Kommissionens oprindelige forslag.

Herudover indeholder direktivforslaget en række nye bestemmelser om elektronisk afstemning og fuldmagtsbaseret afstemning ved generalforsamlinger.

Disse bestemmelser er uændrede i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Ovennævnte bestemmelser betyder, at udstedere kan gøre brug af elektronisk kommunikation med deres aktionærer. En sådan beslutning om videregivelse af oplysninger ad elektronisk vej skal træffes på en generalforsamling. Herefter skal hver enkelt investor have mulighed for at tage stilling til, om han vil modtage informationerne fra selskabet ad elektro-

nisk vej eller ej. Såfremt den pågældende investor accepterer elektronisk information, men senere fortryder dette, vil han på ethvert tidspunkt kunne anmode om at få informationerne på skrift igen. Disse regler gælder både ved udstedelser af aktier og obligationer.

Dernæst er det som oprindeligt foreslået besluttet, at der skal arbejdes hen imod at oprette en fælles national indberetningsmekanisme i form af et enkelt elektronisk netværk samt en fælleseuropæisk platform til offentliggørelse af selskabsinformation. Hermed vil alle investorer i Europa lettere have mulighed for at få adgang til de oplysninger, der kræves i direktivet. Dette initiativ vil ikke have indflydelse på de nationale myndigheders krav til offentliggørelsesform m.v.

Endelig indeholder transparensdirektivet som de fleste andre direktiver på det finansielle område et hjemlandsprincip, der sikrer, at andre medlemsstater (værtlandet) ikke kan kræve strengere oplysningskrav end dem, der allerede kræves i hjemlandet.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har den 30. marts 2004 vedtaget direktivet ved 1. læsning efter at have opnået enighed med Rådet om et kompromisforslag.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen anfører i forslaget, at de planlagte foranstaltningers mål, nemlig at sikre investorernes tillid til markederne gennem ensartet gennemsigtighed i hele EU, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne hver for sig, men på grund af deres omfang og virkninger bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, jf. proportionalitetsprincippet i Traktatens artikel 5. Sagen skønnes således at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

De nærmere regler om oplysningsforpligtelser findes i værdipapirhandelsloven, årsregnskabsloven og aktieselskabsloven.

I værdipapirhandelsloven findes de nærmere regler i kapitel 7 om oplysningsforpligtelser samt i to bekendtgørelser udstedt i medfør af loven. Der er tale om bekendtgørelse nr. 331 af 23. april 1996 om betingelserne for optagelse til notering af værdipapirer på en fondsbørs samt bekendtgørelse nr. 386 af 29. maj 2000 om opgørelse af, meddelelse om og offentliggørelse af betydelige andele i selskaber, der har aktier optaget til notering på en fondsbørs eller aktier optaget til handel på en autoriseret markedsplads.

I aktieselskabslovens kapitel 10 vedrørende generalforsamling er der for nylig indsat en bestemmelse om, at generalforsamlingen kan træffe be-

slutning om anvendelse af elektroniske dokumenter i stedet for papirdokumenter.

I årsregnskabsloven findes regler om udarbejdelse og offentliggørelse af årsrapporten.

5. Høring

Direktivforslaget har været i høring, og er blevet drøftet i EF-specialudvalget vedr. den finansielle sektor. Høringen viste generel opbakning til ønsket om større gennemsigtighed på markedet. Høringen viste dog samtidig, at der er en del modstand mod at pålægge udstedere af aktier optaget til handel på et reguleret marked at offentliggøre obligatoriske kvartalsmeddelelser.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Gennemførelsen af direktivforslaget forventes at medføre ændringer af værdipapirhandelsloven, aktieselskabsloven og årsregnskabsloven.

Der må forventes visse økonomiske konsekvenser af etableringen af en fælleseuropæisk platform til offentliggørelse af informationer, samt etableringen af en fælles national indberetningsmekanisme. I forbindelse med etableringen af disse mekanismer vil der være visse udgifter forbundet med selve etableringen samt den løbende drift af systemerne og tilsynet med overholdelsen af reglerne. Da det endnu ikke er fastlagt, hvorledes retningslinierne for disse mekanismer skal være, kan det endnu ikke vurderes, hvor stor udgiften til disse mekanismer vil blive og dermed de statsfinansielle konsekvenser. Arbejdet med gennemførelsesforanstaltningerne i medfør af direktivet forventes påbegyndt i løbet af sommeren 2004. Ændringerne kan medføre et øget ressourceforbrug på 1-2 årsværk.

7. Samfundsmæssige konsekvenser

Det forventes, at forslaget vil medføre virkninger i form af større gennemsigtighed og troværdighed på værdipapirmarkedet. De samfundsøkonomiske tilpasningsomkostninger vil formodentlig være begrænsede, da en stor del af de nye tiltag i direktivet allerede er gældende lov i Danmark. De yderligere oplysningskrav, herunder offentliggørelse af kvartalsmeddelelser, mere detaljerede halvårsrapporter m.m. indebærer, at en mindre gruppe udstedere pålægges at offentliggøre ny information, hvilket vil medføre omkostninger for disse.

8. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg blev orienteret forud for ECOFIN den 7. marts og 4. november 2003 samt ved grundnotat den 1. maj 2003. Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg den 21. november 2003.

Dagsordenspunkt 3b: Finansielle tjenesteydelser: Komitologi-ændringer i finansielle direktiver

Rådet (ECOFIN) ventes den 11. maj 2004 at vedtage Kommissionens forslag til Rådets og Europa-Parlamentets direktiv om ændring af Rådets direktiver 73/239/EØF (skadesforsikring), 85/611/EØF (investeringsforeninger), 91/675/EØF (forsikringskomite), 93/6/EØF (kapitaldækningsdirektivet) og 94/19/EF (indskudsgarantiordninger), og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiver: 2000/12/EF, (kreditinstitutdirektivet), 2002/83/EF (livsforsikring) og 2002/87/EF (finansielle konglomerater) med henblik på oprettelse af en ny organisationsstruktur for udvalg inden for finansielle tjenesteydelser (KOM(2003) 659). Forslaget har til formål at gennemføre den såkaldte Lamfalussy procedure for behandlingen af retsakter om kreditinstitutter og forsikringsselskaber. Lamfalussy proceduren har til formål at skabe en hurtigere og smidigere beslutningsprocedure for reguleringen af den finansielle sektor.

1. Baggrund og indhold

Den 3. december 2002 opfordrede ECOFIN Kommissionen til at fremlægge forslag om udvidelse af den såkaldte Lamfalussy procedure, der anvendes på værdipapirområdet, til også at omfatte kreditinstitut- og forsikringsområderne.

Kommissionen fremsatte den 5. november 2003 et forslag til direktiv med de tilpasningsbestemmelser, der er nødvendige i de gældende direktiver for kreditinstitutter og forsikringsselskaber.

Lamfalussy proceduren fastsætter en række forretningsgange for Rådet, Kommissionen og Europa Parlamentet, hvori indgår Rådets afgørelse af 28. juni 1999 om "komitologi" / udstedelse af gennemførelsesforskrifter. Lamfalussy proceduren er ikke beskrevet i en retsakt, men bygger på en række aftaler og erklæringer mellem Rådet, Europa-Parlamentet og Kommissionen. Formålet med proceduren er:

- at skabe en hurtigere og smidigere beslutningsprocedure for reguleringen af den finansielle sektor, fordi der kan arbejdes med de tekniske spørgsmål parallelt med behandlingen i Rådet og i Europa-Parlamentet,
- at der bliver større fokus på de overordnede principper i forslagene,
- at de politiske og de tekniske drøftelser som udgangspunkt sker i adskilte fora,
- at der er en større åbenhed i forhold til de finansielle brancher og brugere af finansielle tjenesteydelser,
- at der bliver tale om en mere ensartet gennemførelse i de enkelte lande af reglerne i de enkelte direktiver og
- at der opnås en større sammenhæng mellem reglerne i de enkelte dele af den finansielle sektor.

Udbygningen under Lamfalussy proceduren i forhold til den almindelige "komitologiprocedure" består særligt i:

- at bemyndigelser til at udstede gennemførelsesbestemmelser gøres tidsbegrænsede – 4 år,
- at Europa-Parlamentet har en frist på 3 måneder til at kommentere oplæg til udarbejdelsen af gennemførelsesregler (mandater),
- at der foretages en bred høring af udkast/oplæg til gennemførelsesregler og
- at der nedsættes "brugerpaneler" af markedsdeltagere, som skal udtale sig om udkast til gennemførelsesregler.

Proceduren bygger på 4 niveauer i reguleringen:

Niveau 1: Rådet og Europa-Parlamentet fastlægger de overordnede rammer/principper for indholdet af reguleringen.

Niveau 2: Kommissionen udsteder på grundlag af en komitologiprocedure gennemførelsesdirektiver og forordninger af mere teknisk karakter.

Niveau 3: Medlemslandenes tilsynsmyndigheder rådgiver Kommissionen om bl.a. indholdet og udformningen af gennemførelsesbestemmelser samt samarbejde om fælles tilsynsstandarder.

Niveau 4: Kommissionen kontrollerer gennemførelsen af reglerne.

Udkast til de regler, der behandles på niveau 2, offentliggøres i Danmark gennem pressemeddelelser, der udsendes af Finanstilsynet. Udkastene behandles i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. Forud for behandlingen i den komite, som skal stemme om forslaget efter komiteproceduren, sendes notat om forslaget til Folketingets Europaudvalg.

Kommissionens forslag indebærer, at der nedsættes to nye "niveau 2"-komiteer:

- Det Europæiske Bankudvalg, EBC, der skal afløse det nuværende Rådgivende Bankudvalg og
- Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg, EIOPC, der skal afløse den nuværende Forsikringskomite.

Fremover skal Det Europæiske Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsudvalg også behandle spørgsmål om arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger.

Kommissionen har den 5. november 2003 vedtaget de 2 beslutninger, som nedsætter de nye komiteer. (EFT L 3 af 7. januar 2004). Beslutningerne træder dog først i kraft samme dag som dette direktivforslag.

Endvidere har Kommissionen den 5. november 2003 nedsat to "niveau 3"-komiteer (ligeledes EFT L 3 af 7. januar 2004):

- Det Europæiske Banktilsynsudvalg, CEBS, samt
- Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger, CEIOPS.

Nedsættelse af disse komiteer kræver ikke direktivændringer.

Som led i den nye struktur foreslår Kommissionen, at Kontaktudvalget for Investeringsforeninger nedlægges, og at komiteens opgaver overgår til Det Europæiske Værdipapirudvalg, ESC, og til Den Europæiske Værdipapirtilsynskomite, CESR, og at afgørelserne om disse komiteer tilpasses i overensstemmelse hermed.

Samtidig foreslår Kommissionen, at medlemstallet i komiteerne tilpasses udvidelsen med 10 nye medlemslande. Fremover vil hvert medlemsland have et medlem i hver komite – mod i dag 3 medlemmer i Det Rådgivende Bankudvalg og 2 medlemmer i Forsikringskomiteen.

2. Europa-Parlamentets holdning

Europa-Parlamentet har den 29. marts 2004 tilsluttet sig forslaget med en række tilføjelser, der præciserer udbygningen af Lamfalussy-proceduren i forhold til den almindelige komiteprocedure.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Tilsynet med de enkelte finansielle institutter ændres ikke og vil fortsat være et nationalt anliggende. Der er tale om et forslag, der har til formål at skabe et bedre europæisk finansielt marked gennem udbygningen af en "europæisk beslutningsprocedure" (Lamfalussy-proceduren) og samarbejde om styrkelse af tilsynsarbejdet samt tilpasningen af lovgivningen om finansielle tjenesteydelser til udviklingen på markederne. Sagen skønnes på denne baggrund at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Gældende dansk ret

Direktivforslaget vedrører beslutningsformen og "komitologibestemmelserne" i direktiver om kreditinstitutter, investeringsforeninger og forsikringsselskaber, og ikke indholdet i enkelte direktiver. Forslaget ændrer ikke i de regler, der regulerer tilsynet med finansielle virksomheder, eller de regler, som finansielle virksomheder skal følge.

5. Høring

Forslaget har været sendt i høring i EU-Specialudvalget for den finansielle sektor. I høringssvarene fra blandt andet Finansforbundet, Finansrådet og Dansk Industri støttes hensigten med at øge gennemsigtigheden i beslut-

ningsproceduren ved udarbejdelsen af direktiver m.v. om finansielle tjenesteydelser. Der lægges i den forbindelse vægt på, at den danske behandling af forslag m.v. tilpasses arbejdet i komiteerne. Formen for denne tilpasning drøftes p.t. i specialudvalget.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Lamfalussy proceduren betyder, at medlemslandenes tilsynsmyndigheder inddrages mere i udarbejdelsen af fælles gennemførelsesregler. Det er på nuværende tidspunkt ikke muligt at fastlægge det ressourcebehov i Finanstilsynet, som den nye komitologiprocedure vil medføre.

7. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Formålet med Lamfalussy proceduren er bl.a. at smidiggøre den måde, som EU-reglerne for finansielle tjenesteydelser udarbejdes på. Dette sker ved at mere tekniske regler fremover fastsættes i niveau 2 og ikke i niveau 1. Smidiggørelsen er en del af EU's indsats for at forbedre konkurrencen på det finansielle område.

8. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat til Europaudvalget december 2003 (bilag 384 - alm. del) og Erhvervsudvalget december 2003 (bilag 197 - alm. del). Senest er forslaget beskrevet i aktuelt notat til Europaudvalget i april 2004 (bilag 740 - alm. del). Forslaget har været forelagt for Europaudvalget den 16. april 2004 til forhandlingsoplæg.

Dagsordenspunkt 4: Direktiv om rentebeskatning – status i forhandlingerne med tilknyttede områder og tredjelande

1. Baggrund og indhold

Rådet (ECOFIN) ventes den 11. maj 2004 at drøfte skattepakken og forhandlingerne med tredjelandene og tilknyttede områder vedr. rentebeskatning i opfølgning på drøftelsen på ECOFIN den 10. februar og 9. marts 2004.

Rentebeskatningsdirektivet blev sammen med den samlede skattepakke vedtaget den 3. juni 2003. Direktivets gennemførelse forudsætter, at visse tredjelande og tilknyttede områder indfører foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetalinger fra disse lande og områder til personer, der er bosat i EU-lande.

Rentebeskatningsdirektivet skal træde i kraft fra og med 1. januar 2005, forudsat

- at Schweiz, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fra samme dato anvender foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger i overensstemmelse med aftaler, som de har indgået med EU efter enstemmig afgørelse i Rådet, og
- at der er indgået aftaler eller andre ordninger med alle relevante afhængige eller associerede territorier (Kanaløerne, Isle of Man og afhængige eller associerede territorier i Caribien) om, at de fra samme dato indfører automatisk udveksling af renteoplysninger efter direktivets regler, idet de dog – på samme vilkår som Belgien, Luxembourg og Østrig – kan opkræve kildeskat med provenudeling i en overgangsperiode.

Inden den 1. juli 2004 skal ECOFIN med enstemmighed træffe beslutning om, hvorvidt disse betingelser vedrørende tredjelande og tilknyttede områder er opfyldt, således at direktivet kan træde i kraft den 1. januar 2005. Hvis dette ikke er tilfældet, skal ECOFIN med enstemmighed beslutte en ny dato for direktivets ikrafttrædelse.

Der er stort set enighed mellem EU og Schweiz, idet substansen i skatteaftalen er forhandlet på plads.

ECOFIN godkendte den 19. marts og 3. juni 2003 et aftaleudkast med Schweiz, baseret på fire nøglepunkter vedrørende rentebeskatning:

- *en kildeskat med provenudeling*: Schweiz opkræver kildeskat af rentebetalinger fra Schweiz til personer i EU-lande – med en sats på 15 pct. de første tre år efter ikrafttrædelsen af aftalen, 20 pct. de næste tre år og derefter 35 pct. – og overfører 75 pct. af provenuet fra kildeskatten til rentemodtagers bopælsland (svarende til ordningen for Østrig, Luxembourg og Belgien).

- *frivillig indberetning og udlevering af information*: Schweiz vil tillade en procedure, som tillader skatteyderen at undgå kildeskat ved at give betalingsagenten fuldmagt til at indberette rentebetalingen til myndighederne, så der kan gennemføres beskatning i bopælslandet.
- *informationsudveksling* vedrørende renter efter anmodning i sager, der omfatter *skattesvig eller lignende* ifølge lovgivningen i det land, der anmodes om oplysninger.
- *revisionsklausul* om, at aftalen skal revideres i lyset af den internationale udvikling.

ECOFIN besluttede endvidere den 3. juni 2003, at de samme fire punkter vedr. rentebeskatning skal danne basis for aftaler med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino.

Schweiz får opfyldt et krav om, at EU-lande ikke må beskatte udbytte-, rente- og royalty-beløb, som selskaber i disse lande betaler til schweiziske selskaber, ligesom Schweiz ikke må beskatte modsatrettede betalinger, i overensstemmelse med moder/datterselskabs- og rente/royaltydirektivet.

Schweiz vil ikke underskrive skatte-aftalen, før alle forhandlinger mellem EU og Schweiz på andre områder er afsluttet. Der er udestående spørgsmål vedrørende Schweiz' deltagelse i Schengen/Dublin-acquiset og samarbejde om svigbekæmpelse i relation til handel mellem EU og Schweiz.

Ved de efterfølgende forhandlinger har Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino fremsat en række krav om modydelse som betingelse for at indføre foranstaltninger svarende til direktivets foranstaltninger for at sikre beskatningen af rentebetaling fra disse lande til personer i EU-lande. De fire landes krav vedrører både beskatning og andre områder.

På ECOFIN den 10. februar 2004 og 9. marts 2004 modtog Rådet rapporter om situationen i forhold til Schweiz og forhandlingerne om rentebeskatning med Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino samt UK's og Hollands tilknyttede områder.

På ECOFIN den 10. februar støttede Rådet enstemmigt Kommissionens forhandlingsposition og var enige om ikke at acceptere indrømmelser til tredjelandene. Med hensyn til aftalen med Schweiz vedtog Rådet enstemmigt, at aftalen i sig selv er et afbalanceret resultat for begge parter, og at den bør afsluttes uden yderligere forsinkelse og uafhængigt af igangværende forhandlinger på andre områder. Rådet understregede, at der i rette tid skal indgås aftaler med både tredjelandene og UK's og Hollands tilknyttede områder, så rentebeskatningsdirektivet som planlagt kan træde i kraft fra den 1. januar 2005.

På ECOFIN den 9. marts 2004 bekræftede Rådet denne konklusion. Rådet hilste det endvidere velkomment, at der var opnået gode fremskridt

med hensyn til aftalerne med UK's og Hollands afhængige og associerede territorier, og opfordrede til en afslutning af arbejdet med aftalerne mellem EU's medlemslande og de respektive territorier, samt at der var opnået visse fremskridt med hensyn til aftalerne med tredjelandene.

2. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Drøftelsen vedrørende forhandlingerne med tredjelande og tilknyttede områder om rentebeskatning har i sig selv ikke nogen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser. Fuld gennemførelse af rentebeskatningsdirektivet og -aftalerne skønnes at have en gunstig virkning på statsfinanserne.

I lov nr. 221 af 31. marts 2004 om ændring af forskellige skattelove (Rentebeskatningsdirektivet m.v.) er der allerede indført hjemmel til, at danske skattemyndigheder kan sende oplysninger til myndighederne i tredjelande og tilknyttede områder om rentebetalingen her fra landet, ligesom danske myndigheder kan modtage sådanne oplysninger, jf. rentebeskatningsdirektivet og tilhørende aftaler. I samme lov er der indført hjemmel til, at fuldt skattepligtige personer, som modtager renter fra tredjelande og tilknyttede områder, kan få den danske skat af disse indtægter nedsat med kildekat, som det pågældende land eller område har opkrævet efter aftale vedr. rentebeskatningsdirektivet.

En imødekommelse af krav, som ville indebære afskaffelse af dansk kildekat på udbytte-, rente- og royalty-betalinger til de pågældende lande samt fjernelse fra lister over skattely-lande, ville have lovgivningsmæssige konsekvenser og statsfinansielle konsekvenser i form af mindre skatteprovenu, helt afhængig af de præcise tiltag.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forhandlinger om indgåelse af aftaler vedrørende rentebeskatning med tredjelande og tilknyttede områder i overensstemmelse med EU's rentebeskatningsdirektiv varetages på fællesskabsniveau, hvorfor sagen er i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Skattepakken har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg, herunder senest til forhandlingsoplæg forud for ECOFIN den 19. marts 2003 og endvidere forud for vedtagelsen af skattepakken på ECOFIN den 3. juni 2003, mens spørgsmålet om rentebeskatningsaftaler med tredjelande og tilknyttede områder blev forelagt forud for ECOFIN den 10. februar og 9. marts 2004.

Dagsordenspunkt 5: Foreløbigt forslag til Fællesskabets budget for 2005

1. Baggrund

Kommissionen vil på rådsmødet (ECOFIN) den 11. maj 2004 præsentere det foreløbige forslag til EU's budget for 2005. Rådets første egentlige behandling (1. læsning) af forslaget forventes at finde sted d. 16. juli 2004.

2. Indhold

2005-budgettet fastlægges ud fra de udgiftslofter (finansielle perspektiver) for perioden 2004-2006, som blev fastsat af Det Europæiske Råd i København i december 2002 i lyset af udvidelsen med ti nye lande d. 1. maj 2004. Rådet og Europa-Parlamentet har efterfølgende bekræftet resultatet fra København med mindre modifikationer ved en aftale indgået i april 2003.

På baggrund af Kommissionens årlige politiske strategi for 2005 (offentliggjort i februar 2005) samt uformelle tilkendegivelser fra Kommissionen kan der tegnes et omrids af Kommissionens forventede foreløbige budgetforslag for 2005, jf. tabel 1. Der tages forbehold for evt. ændringer.

Tabel 1. Kommissionens forventede foreløbige budgetforslag for 2005 sammenlignet med budget-2004

Budgetkategorier (mio. euro - 2005-priser)	Budget 2004 (vedtaget) ¹	Foreløbigt budgetforslag 2005
<i>Forpligtelser</i>		
1. Landbrug	46.781	50.675
<i>Margen til loftet</i>	2.524	764
2. Strukturfonde	41.035	42.378
<i>Margen til loftet</i>	0	63
3. Interne Politikker	8.705	8.959
<i>Margen til loftet</i>	17	53
4. Eksterne politikker	5.177	5.234
<i>Margen til loftet</i>	-95	-115
5. Administration	6.121	6.360
<i>Margen til loftet</i>	-36	0
6. Reserver	442	446
<i>Margen til loftet</i>	0	0
7. Førtiltrædelsesstøtte	1.733	1.856
<i>Margen til loftet</i>	1.722	1.616
8. Midlertidige kompensationer	1.410	1.305
<i>Margen til loftet</i>	0	0
Forpligtelser i alt	111.404	117.214
<i>Margen til loftet</i>	4.204	2.380
Betalinger i alt	99.806	109.540
<i>Margen til loftet</i>	11.748	4.695

¹ inkl. ændringsbudgetter

Kommissionens forventede foreløbige budgetforslag indebærer samlede forpligtelsesbevillinger i 2005 på ca. 117 mia. euro. Dette svarer til en stigning på knap 6 mia. euro – eller ca. 5 pct. - i forhold til det vedtagne budget for 2004.

For *kategori 1, landbrug* indebærer Kommissionens forventede foreløbige budgetforslag en margen på ca. 764 mio. euro under udgiftsloftet.

Under *kategori 2, strukturfonde* udgør udgiftslofterne aftalte udgiftsmål, hvorfor de indbudgetterede udgifter normalt svarer til lofterne. På det forventede foreløbige budgetforslag for 2005 ventes der imidlertid en mindre margen (ca. 63 mio. euro), der primært skyldes, at Irland ikke længere kvalificerer til støtte fra samhørighedsfonden, som forudsætter et velstandsniveau på under 90 pct. af EU-gennemsnittet.

For *kategori 3, interne politikker*, indebærer det forventede foreløbige budgetforslag en margen på ca. 53 mio. euro. Kommissionen anfører, at man for at tilvejebringe en sådan margen (hvilket budgetmyndigheden lægger vægt på) har været nødt til at reducere budgettet for interne politikker med ca. 113 mio. euro i forhold til tidligere planlægningsgrundlag. Nedjusteringen skyldes, at udgiftslofterne reguleres med prisudviklingen i EU-landene, som har været lavere end forudsat i Kommissionens oprindelige planlægningsgrundlag. Det skal dog understreges, at lofternes realværdi er uændret, idet lavere inflation jo indebærer tilsvarende større købekraft af de afsatte midler.

For *kategori 4, eksterne politikker*, indebærer det forventede foreløbige budgetforslag, at loftet i 2005 vil blive overskredet med ca. 115 mio. euro, som påtænkes finansieret via fleksibilitetsinstrumentet på 200 mio. euro. Begrundelsen for overskridelsen er en ekstraudgift på 200 mio. euro til stabiliserings-, demokratiserings- og genopbygningsindsatser i Irak. Denne ekstraudgift er en opfølgning på Rådets beslutning i oktober 2003 om at yde 200 mio. euro til Iraks genopbygning i 2003 og 2004 og er ikke forudsat i Kommissionens budgetprogrammering.

For *kategori 5, administrative udgifter*, indebærer Kommissionens forventede foreløbige budgetforslag for 2005 en fuld udnyttelse – men ikke en overskridelse – af loftet for 2005. Dette er i overensstemmelse med en erklæring, som Europa-Parlamentet, Kommissionen og Rådet vedtog ved Rådets 2. læsning af budget-2004 d. 24. november 2003, hvori institutionerne opfordres til omprioriteringer, således at loftet kan holdes i 2005.

For *kategori 6, reserver* ventes de indbudgetterede udgifter at svare til loftet.

Under *kategori 7, førtiltrædelsesstøtte*, som i 2005 vil omfatte støtte til Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet, ventes margenen at udgøre ca. 1.616 mio. euro.

3. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

4. Statsfinansielle og lovgivningsmæssige konsekvenser

Kommissionens præsentation af det foreløbige budgetforslag til EU's budget for 2005 har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

5. Seneste forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg fik forelagt et notat forud for, at ECOFIN d. 9. marts 2004 vedtog Rådets prioriteter for EU's 2005-budget.

Dagsordenspunkt 6: De finansielle perspektiver

1. Baggrund og indhold

Kommissionen vil på mødet præsentere sin meddelelse om Dagsorden 2007, de flerårige finansielle rammer, der blev fremlagt den 10/2 2004. De eksisterende flerårige finansielle rammer udløber med udgangen af 2006. Det forventes, at Kommissionens meddelelse følges op af fremlæggelsen af egentlige forslag til retsakter i løbet af sommeren 2004. Disse retsakter skal danne grundlaget for forhandlingerne, som forventes at blive langvarige.

Kommissionens meddelelse fokuserer på:

- 1) Kommissionens bud på de strategiske prioriteter,
- 2) forslag til forenkling af instrumenterne til at levere disse prioriteter,
- 3) overvejelser om eventuelle ændringer i finansieringen af EU's budget og
- 4) de konkrete finansielle overslag for 2007-2013.

Kommissionen lægger op til, at gøre EU mere effektivt, lade EU præge af endnu større solidaritet, bringe det tættere på borgerne og skabe en global rolle med mere indflydelse for EU. Kommissionens kernepunkter for denne nyorientering er en udvikling af EU baseret på tre grundpiller:

- EU skal skabe flere og bedre jobs gennem større og bæredygtig vækst.
- EU skal sikre borgerne et område præget af frihed, retfærdighed og sikkerhed.
- EU skal have en stærk global rolle, der afspejler Europas politiske og økonomiske tyngde.

Kommissionen foreslår i sin meddelelse de samlede udgifter væsentligt forøget, jf. tabel 1 og 2. Kommissions forslag indebærer en gennemsnitlig årlig realvækst i forpligtelser¹ i perioden 2006-2013 på 3,9 pct. og 3,2 pct. i betalinger. Da EU-kommissionen forudsætter en vækst i BNI på 2,3 pct. betyder det, at udgifterne som andel af BNI forventes at være voksende for både forpligtelser og betalinger. Kommissionens oplysninger kan sammenfattes, som følger:

¹ Forpligtelser udtrykker de maksimale årlige tilsagn, der kan indgås for budgetåret og efterfølgende to år og betalinger, der udtrykker de maksimale årlige udbetalinger.

Tabel 1: Faktiske udgifter, gældende (2006) og foreslåede lofter (2007 og 2013)

Mia. euro 2004-priser						
Faktiske udgifter i 2002	91 mia. euro / 0,95 % af BNI					
	2006		2007		2013	
<i>Årlig realvækst i BNI = 2,3%</i>	Mia.	% af BNI	Mia.	% af BNI	Mia.	% af BNI
Loft for EU's budget. Forpligtelser	118	1,12	134	1,23	158	1,27
Loft for EU's budget. Betalinger	115	1,09	125	1,15	143	1,15

Det er de faktiske udgifter, der er bestemmende for EU-landenes bidrag til det fælles budget. Disse ligger traditionelt betydeligt under udgiftslofterne. Alle udgiftslofter ligger desuden traditionelt betydeligt under det samlede årlige loft for hvor meget EU maksimalt kan opkræve i finansiering (egne indtægter) på 1,24 pct. af BNI. Dette loft har derfor ikke historisk haft praktisk relevans for fastlæggelsen af EU's udgifter og skatteopkrævningen til finansiering heraf.

Ifølge Kommissionens meddelelse vil de største enkelte udgiftsområder fortsat være den fælles landbrugspolitik og samhørighed, om end særligt den fælles landbrugspolitik vil være faldende, særligt som andel af BNI, jf. tabel 2. Udgifterne til den fælles landbrugspolitik forventes således at falde fra i 2006 0,42 pct. af BNI til 0,34 pct. af BNI i 2013. Kommissionen beskriver det som konsekvens af aftalen om et loft for de fremtidige udgifter til markedsstøtte og direkte støtte fra Det Europæiske Råd gældende frem til 2013. Hertil er lagt forventede udgifter som følge af den forventede optagelse af Rumænien og Bulgarien.

Tabel 2. Udgiftsforslag i Kommissionens meddelelse: finansielle perspektiver 2007-2013 (i faste priser og reale vækstrater)

Mill. euro 2004-priser	2006 Andel af BNI	2006 ¹	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2013 Andel af BNI	Vækst 2006- 2013
1. Bæredygtig vækst:	0,45%	47.582	59.675	62.795	65.800	68.235	70.660	73.715	76.785	0,62%	61,4%
1a. Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse	0,08%	8.791	12.105	14.390	16.680	18.965	21.250	23.540	25.825	0,21%	194%
1b. Samhørighed for vækst og beskæftigelse	0,37%	38.791	47.570	48.405	49.120	49.270	49.410	50.175	50.960	0,41%	31%
2. Forvaltning af naturressourcer	0,53%	56.015	57.180	57.900	58.115	57.980	57.850	57.825	57.805	0,46%	3,2%
Heraf: Fælles landbrugs- politik (søjle I)	0,42%	43.735	43.500	43.673	43.354	43.034	42.714	42.714	42.293	0,34%	-3,3%
3. Borgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed	0,01%	1.381	1.630	2.015	2.330	2.645	2.970	3.295	3.620	0,03%	162%
4. EU som en global partner ²	0,11%	11.232	11.400	12.175	12.945	13.270	14.495	15.115	15.740	0,13%	40%
5. Administration ³	0,03%	3.436	3.675	3.815	3.950	4.090	4.225	4.365	4.500	0,04%	31%
Forpligtelser i alt	1,15% ⁴	120.688	133.560	138.700	143.140	146.670	150.200	154.315	158.450	1,27%	31%
Betalinger i alt	1,09%	114.740	124.600	136.500	127.700	126.000	132.400	138.400	143.100	1,15	25%
Betalinger (andel af BNI)		1,09%	1,15%	1,23%	1,12%	1,08%	1,11%	1,14%	1,15%	1,15%	6%
Loft for egne indtægter. Betalinger (andel af BNI)		1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	1,24%	-	-

1. Loftet for maksimale forpligtelser i 2006.

2. EUF inkluderes fra 2008. For sammenlignelighed indgår beløb også i 2006 og 07.

3. Eksklusiv Kommissionen, der i dag udgør ca. 60 pct. af administrationsudgifterne.

4. Afvigelse fra tabel 1 skyldes, at EUF beregningsteknisk er med her, jf. note 2.

Med den forventede vækstrate på 2,3 pct. om året samt den foreslåede samlede stigning i udgifternes andel af BNI giver det en gennemsnitlig årlig realvækst på andre områder end den fælles landbrugspolitik på 6,1 pct. i forpligtelser og 5,1 pct. i betalinger.

Nedenfor gennemgås øvrige elementer i Kommissionens meddelelse.

1.1 Bæredygtig vækst

Denne budgetkategori omfatter dels foranstaltninger til fremme af konkurrenceevne, vækst og beskæftigelse (1.a) og dels samhørighedspolitikken (1.b). Der lægges i Kommissionens meddelelse stor vægt på Lissabon-

målsætningerne. Det fremhæves, at en bæredygtig vækst og større social samhørighed i EU kræver, at EU's økonomi gøres dynamisk, videnbaseret og gearet til vækst. Det understreges af Kommissionen, at en styrkelse af Lissabon-strategien kræver større sammenhæng mellem konkurrenceevnefremmende foranstaltninger og samhørighedspolitikken. Endvidere understreger Kommissionen, at Lissabon-strategien og det indre marked forudsætter effektiv økonomisk politik for at levere en bæredygtig og balanceret økonomisk, social og miljømæssig udvikling.

1.1.1. Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Denne kategori omfatter størstedelen af den nuværende kategori 3 for interne politikker, herunder især forskning & udvikling, der udgør ca. 2/3 af den nuværende kategori 3 og en stor del af de transeuropæiske netværk.

Dette udgiftsområde foreslås at stige med i alt 194 pct. i faste priser over perioden 2006-2013, svarende til en gennemsnitlig årlig realvækst på 16,7 pct. Udgiftsområdet foreslås opdelt i følgende hovedområder:

Fremme af konkurrenceevne i et fuldt integreret indre marked

Under denne overskrift er målsætningerne:

- a) at fuldende og forbedre det indre marked,
- b) at sikre og forbedre virksomhedernes konkurrenceevne,
- c) skabe iværksætterånd og udvikling af små virksomheder,
- d) understøtte realiseringen af virksomheders innovative kapital, fremme overførsel af teknologi, institutionel forandringsvillighed og innovativt design,
- e) systematisk tilgang til og brug af informationssamfundet baseret på en blanding af forskning, regulering og offentlig/privat samspil og
- f) fremme af miljøvenlig teknologi, der kan sikre udviklingen af renere teknologier i samspil med økonomisk vækst.

Styrke EU's indsats i forskning og innovation

Dette vedrører EU's offentlige forskningsindsats og skal overordnet fremme tiltrækning af forskere og investeringer, herunder private gennem attraktive miljøer, der udnytter synergieerne i et samlet europæisk forskningsområde.

Specifikt peges der under denne overskrift på:

- a) at realisere et indre marked for forskning og udvikling,
- b) hjælpe til at EU's forskningsindsats bliver på 3 pct. af BNP i 2010 med 2 pct. point fra den offentlige sektor og 1 pct. point fra den private sektor,
- c) støtte og styrke forskning,
- d) give øremærket støtte til forskerteams baseret på deres præstationer,
- e) styrke den generelle forskningskapacitet gennem støtte til design, udvikling og brug af europæisk infrastruktur til forskning,

- f) fremme offentligt/privat samspil til teknologisk forskning gennem initiativer baseret på konceptet om teknologiske platforme,
- g) stimulere udviklingen af europæiske kompetencemiljøer ("poles of excellence") baseret på netværk og samarbejde,
- h) forbedre koordinationen af nationale forskningsprogrammer og -politikker,
- i) støtte en europæisk rumforskning, herunder særligt "Global Monitoring for Environment and Security", til fremme af bedre sammenhæng mellem europæiske tiltag og nationale tiltag i såvel offentlig som privat regi, herunder søge partnerskab med andre lande som Rusland, Kina, Indien og Brasilien og j) skabe forskning der kan forøge sikkerheden i dens forskellige dimensioner, som f.eks. biologisk terror, cyberkriminalitet og global sikkerhed, gennem sikring af Europas position i disse komplekse forskningsnetværk.

Forbinde Europa gennem EU-netværk

Transeuropæiske netværk foreslås også i fremtiden at stå centralt i forbedringen af såvel transport- som energiområdet samt telekommunikation. Gennemførelsen af de 26 prioritetsprojekter foreslås at toppe i perioden 2007-2013. Det skønnes af Kommissionen, at dette vil dreje sig et samlet beløb på 220 mia. euro i perioden op til 2020, hvoraf den private sektor anslås at finansiere 20 pct., EU's budget 20 pct. og nationale budgetter resten.

Forbedre kvaliteten af uddannelse og læring

Der foreslås at målrette indsatsen mod 1) individuel mobilitet af studenter, undervisere og forskere og 2) partnerskab mellem uddannelsesinstitutioner. Indsatsen foreslås at rette sig mod opfyldelsen af målene a) 3 millioner studerende i mobilitetsprogrammer i 2010, b) 150.000 erhvervsfaglige praktikanter ("trainees") i mobilitetsprogrammer i 2013, c) 10 pct. af de skolesøgende skal være involveret i mobilitetsprogrammer og d) 50.000 voksne som deldeltager i mobilitetsprogrammer i livslang læring i 2013.

Den sociale dagsorden

Det foreslås at styrke den sociale dagsorden gennem fremme af treparts partnerskaber, jf. Kommissionens forårsrapport, til at identificere fæles udfordringer og formulere brugbare svar. Desuden understreges, at handling på EU-niveau er nødvendig, idet a) EU er det rette instrument til at skabe et ensartet konkurrencegrundlag gennem fælles sociale standarder og fri bevægelighed af arbejdstagere, b) EU's politik koordination fungerer som en katalysator for vigtige politiske programmer i medlemslande med begrænsede finansielle ressourcer og c) EU er det sted til at fremme den sociale dialog og kvaliteten i de industrielle relationer som foreskrevet i traktaten.

1.1.2. Samhørighed for vækst og beskæftigelse

Denne nye kategori indeholder den nuværende kategori 2 for struktur- og samhørighedsfonde (samhørighed), idet landdistriktsfonden i den nuværende kategori 2, svarende til skønsmæssigt 3 mia. euro årligt i 2006, og fiskerifonden i den nuværende kategori 2 svarende til skønsmæssigt ca. 800 mill. euro årligt i 2006, er overført til den nye kategori for forvaltning af naturens ressourcer. Derved frigøres der ekstra råderum i denne nye kategori for samme beløb.

Der foreslås en stigning på 31 pct. i faste priser i perioden 2006-2013, svarende til en gennemsnitlig årlig realvækst på 3,9 pct., ud over de midler der er flyttet fra strukturfondene til kategorien for forvaltningen af naturressourcer, jf. ovenfor.

Kommissionen lægger op til, at strukturfondspolitikken i fremtiden skal være et centralt middel i en bæredygtig vækststrategi i EU, bl.a. gennem fokusering på implementeringen af Lissabon- og Göteborg-målsætningerne. Der argumenteres for at nedenstående punktet udgør "the added value" af samhørighedspolitikken og skal styrkes i fremtiden:

- a) koncentration af ressourcerne mod investeringer,
- b) respekt for reglerne i det indre marked,
- c) fokus på jobskabelse i nye aktiviteter,
- d) bidrag til partnerskaber og "good governance" og
- e) understøttelseeffekten der pga. medfinansieringsreglerne mobiliserer supplerende ressourcer. Indsatsen foreslås opdelt i følgende hovedområder:

Konvergens

Hovedfokus i dette, som synes at svare til det nuværende mål 1, foreslås at være på de mindst udviklede lande og regioner i den udvidede union. Dette foreslås også at indebære regioner, der siges endnu ikke at have afsluttet deres konvergensproces, selv om de efter udvidelsen måles relativt rigere ift. EU's gennemsnit. Det skyldes den statistiske effekt (ændringen i relativ velstand som isoleret følger af udvidelsen med nye mindre velstående lande). Fokus bliver på at modernisere og forøge fysisk og human kapital til fremme af langsigtet konkurrenceevne og miljømæssig bæredygtighed.

Regional konkurrenceevne og beskæftigelse

Dette, som synes at svare til det nuværende mål 2 og 3, foreslås målrettet mod regionale programmer til fremme af konkurrenceevne og beskæftigelse. Indsatsen foreslås målrettet mod Lissabon og Göteborg målsætningerne, så den kan sikre merværdi og multiplikatorvirkning for de regionale og nationale politikker. Beskæftigelsesprogrammer foreslås forvaltet nationalt. Endelig foreslår Kommissionen, at støtte til regioner der ikke længere forbliver støtteberettigede til samhørighedsfonden, selv hvis den statistiske effekt ikke medregnes, inkluderes i dette hovedområde.

Grænseoverskridende samarbejde

Dette, som synes at svare til de nuværende fællesskabsinitiativer, foreslås målrettet mod grænseoverskridende samarbejdsprogrammer målrettet mod at sikre konkurrencedygtig og bæredygtig økonomi i støtteområderne.

1.2 Forvaltning af naturens ressourcer

Denne udgiftskategori omfatter den nuværende udgiftskategori 1, dvs. den fælles landbrugspolitik søjle I (kategori 1a) og store dele af landdistriktspolitikens søjle II (kategori 1b). Desuden indeholder kategorien nu også den del af landdistriktspolitikken, der i dag hører under kategori 2, svarende til skønsmæssigt 3 mia. euro og fiskerifonden, der i dag hører under kategori 2, svarende til skønsmæssigt 800 mill. euro. Kategorien omfatter tillige en række andre udgifter, der foreslås overført fra andre kategorier, herunder, internationale fiskeriaftaler (fra kategori 4) og miljø (fra kategori 3). Udgifterne til landbrugspolitikens Søjle I optræder i en underkategori uden nummer, herefter betegnet "Søjle 1-underkategorien"

Der foreslås en samlet stigning i faste priser på 3,2 pct. over perioden 2006-2013, svarende til en gennemsnitlig årlig realvækst på 0,45 pct. Den afdæmpede vækst skyldes, at cirka tre fjerdedele af udgifterne i kategorien er omfattet af loftet over udgifterne under søjle I (DER/Bruxelles oktober 2002, jf. side 2).

1.2.1 Søjle 1 i den fælles landbrugspolitik

Udgiftsniveauet for den fælles landbrugspolitik søjle I er i overensstemmelse med loftet fra DER, oktober 2002. Loftet gælder for perioden 2007-2013 for et EU med 25 medlemslande. Kommissionen foreslår derfor, at udgiftsrammen opgøres som summen af det vedtagne landbrugsloft og de supplerende beløb, Kommissionen har foreslået til Rumænien og Bulgarien, jf. bilag 1.

1.2.2 De øvrige områder under forvaltningen af naturens ressourcer

Denne underkategori omfatter de tre udgiftsområder udvikling af landdistrikter, fiskeri og miljø.

Landdistriktspolitikken

Der foreslås en forenkling af finansieringen af landdistriktspolitikken. Midlerne til landdistriktsudvikling samles i en fælles landdistriktsfond. Den fremtidige støtte til landdistriktsudvikling foreslås at bygge videre på reformen fra juni 2003 og målene i Lissabon og Göteborg. Opfyldelsen af disse mål kræver ifølge Kommissionen, at man sikrer:

a) en forøget konkurrenceevne i landbrugssektoren gennem støtte til strukturtilpasning,

- b) en forbedring af miljøet og landskabet gennem støtte til landskabsforvaltning, inklusiv medfinansiering af landdistriktsstøtte relateret til Natura 2000 programmet og
- c) en forøgelse af livskvaliteten i landområder og fremme diversificering af økonomiske aktiviteter gennem målrettede initiativer for landbrugssektoren og andre sektorer i landdistrikterne (f.eks. kvalitativ nyorientering af produktion og fødevarer kvalitet).

I denne sammenhæng henledes opmærksomheden på spørgsmålet om modulation. I juni 2003, dvs. efter vedtagelsen af landbrugsloftet, besluttede Rådet at overføre midler fra Søjle I til Søjle II (modulation). Det besluttedes i denne forbindelse, at modulerede midler forsat skulle regnes med under udgiftsloftet. Budgetmæssigt skulle modulerede midler således være at betragte som søjle I-midler selv om de anvendes på søjle II-foranstaltninger. Denne skelnen genfindes tilsyneladende i forslaget til nye finansielle perspektiver. Søjle I-kategorien er således *ikke* nedjusteret svarende til den samlede modulation.

Fiskeri

Det foreslås at fortsætte indsatsen som vedtaget i fiskerireformen under dansk formandskab i december 2002, således at der fokuseres på bæredygtig udnyttelse af havets ressourcer baseret på sund videnskabelig rådgivning og på forebyggende foranstaltninger i forvaltningen af fiskeriet kombineret med akvakultur. Det understreges, at dette nu også er yderligere integreret i EU's politik for bæredygtig udvikling.

Miljø

Det foreslås at målrette indsatsen i 2007-2013 mod:

- a) implementering af EU's klimaforandringsprogram, herunder sikring af at målet i Kyoto-protokollen om reduktion i EU's drivhusgasser nås,
- b) implementering af tematiske strategier som specifikt retter sig mod f.eks. jord, luft, pesticider marinemiljø, bymiljø etc.,
- c) implementering af "Environmental Technology Action Plan (ETAP)" til indhøstning af det fulde potentiale i miljøteknologi, reducere belastningen af naturens ressourcer, forbedre livskvaliteten for Europas borgere og samtidig fremme konkurrenceevne og økonomisk vækst og
- d) udvikle og implementere Natura 2000 netværk til beskyttelse af biodiversitet og implementering af biodiversitets handlingsplan.

1.3 Medborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed

Kategorien består af dele af den nuværende kategori 3 for interne politikker og vedrører områder: retlige og indre anliggender, sundheds- og forbrugerpolitik og kultur. Endelig må de nuværende fødevarer midler i de interne politikker også forventes at være placeret i denne kategori. Der foreslås en samlet stigning for perioden 2006-2013 på 162 pct. i faste priser, svarende til en gennemsnitlig årlig realvækst på 14,8 pct., hvilket bl.a. skal

ses i sammenhæng med potentielle udgifter som følge af allerede vedtagne målsætninger.

Eksterne grænser og immigration

Indsatsen foreslås, bl.a. i forlængelse af Thessaloniki-processen at rette sig mod følgende hovedområder:

- a) kontrol og overvågning ved EU's eksterne grænser, herunder oprettelse af et EU's Agentur for Grænsekontrol,
- b) en fælles asylpolitik der kan sikre en retfærdig fordeling af opgaverne og
- c) en fælles immigrationspolitik, der kan sikre en effektiv håndtering i lyset af særlige behov som f.eks. i relation til arbejdsmarkedet.

Justits og sikkerhed

Indsatsen foreslås målrettet mod følgende hovedområder:

- a) forbedret sikkerhed gennem bekæmpelse af terrorisme og bedre politimæssig indsats, herunder vil indgå en forbedring og styrkelse af samarbejdet i Europol og Det Europæiske Politiakademi og
- b) skabelsen af et integreret og effektivt retligt område, der kan sikre borgernes rettigheder i forbindelse med grænseoverskridende situationer og transaktioner.

Sikkerhed og adgang til serviceydelser

Dette beskæftiger sig med at sikre borgerne adgang til basale minima for service og social sikkerhed svarende til den økonomiske og sociale model i Europa. Herunder indgår:

- a) beskyttelse af borgerne mod naturkatastrofer, sundhedskriser, miljøkriser mv.,
- b) udvikle renere og mere sikre energi og transport systemer,
- c) bruge fællesskabet til at imødegå store katastrofer,
- d) bedre information til borgerne om deres rettigheder i henhold til offentlige serviceydelser, sundhedsstandarder og fødevarerikkerhed,
- e) bedre information om sundhedsydelser og
- f) sikring af et passende niveau for basale serviceydelser af general europæisk interesse.

Fremme af europæisk borgerskab

Hovedformålet er at fremme dialog mellem og udveksling af borgere mellem landene til fortsat udvikling af den gensidige forståelse og følelse af europæisk borgerskab. Som eksempler nævnes nedbrydning af barrierer for netværk mellem museer, kunstnere og kulturelle institutioner og større spredning af europæiske film og fjernsynsprogrammer.

1.4 EU som en global partner

Denne kategori består af den gamle kategori for eksterne politikker, idet internationale fiskeriaftaler dog er blevet flyttet til den nye kategori for

forvaltning af naturens ressourcer. Endvidere er den nuværende kategori for før-tiltrædesstøtte flyttet hertil. Der foreslås en stigning på 40 pct. i perioden 2006-2013 i faste priser. Dette svarer til en gennemsnitlig årlig realvækst på 4,9 pct., når der er rensset for effekten af overførslen af EUF.

Indbudgetteringen af Den Europæiske Udviklingsfond, der fra 2008 foreslås overført til EU's budget, indgår heri. Denne har et udgiftsniveau på ca. 3 mia. euro. I tabel 2 indgår denne som sagt, idet også tallene for forpligtelser for 2006 og 2007 er medtaget for at lette sammenligningen. Betalinger vedrørende forpligtelser for årene 2006 og 2007 indgår i sagens natur ikke.

EU's politik som aktiv global partner foreslås, udover integration af EUF at fokusere på tre hovedområder.

EU's naboer

Indsatsen på dette område skal rette sig mod styrke EU's regionale lederskab. Herunder er afsættet, at medlemslandene har en fælles interesse i at konsolidere de demokratiske processer og systemer og fremme økonomiske reformer, ud fra Københavns-kriterierne, i naboområderne. Naboområderne forstås af Kommissionen som Ruslands og dets naboer, Balkan og Middelhavsområdet rækkende over den Persiske Golf.

EU som en partner for bæredygtig udvikling

Indsatsen på dette område skal rette sig mod bistands- og udviklingspolitik i bred forstand. Det foreslås, at en bred vifte af instrumenter tages i brug, rækkende fra handelspolitik til egentlig bistand. Hovedformålet foreslås at være at sikre generelt bedre betingelser for bæredygtig udvikling over hele verden gennem en kombination af international samarbejde og gode nationale politikker. Konkret foreslås det at satse på fattigdomsbekæmpelse og opnåelse af 2015-målsætningerne defineret af FN.

EU som en global aktør

Indsatsen foreslås fokuseret mod at styrke EU's rolle som aktør på den internationale scene ved at satse på a) strategisk sikkerhed og b) civil sikkerhed. Styrkelse af den strategiske sikkerhed retter sig mod bekæmpelsen af international terrorisme, forhindre spredning af masseødelæggelsesvåben etc. gennem en kombination af civile og militære midler. Styrkelse af den civile sikkerhed retter sig mod at beskytte befolkningerne mod forskellige risici som konflikter, nationale katastrofer etc., idet afsættet er, at et EU med store grænseområder er særligt sårbar.

1.5 Administrative udgifter

Til forskel fra i dag, hvor EU-institutionernes administrative budgetter afholdes via én udgiftskategori, foreslås det, at Kommissionens administrative budget fremover integreres i de operationelle udgiftskategorier og fordeles på de aktiviteter, som Kommissionen administrerer. Det foreslås

således som led i indførelsen af aktivitetsbaseret budgettering (ABB) i den årlige budgetprocedure, at alle udgifter ved en aktivitet opføres ét og samme sted på EU-budgettet. Den nye finansforordning, som trådte i kraft 1. januar 2003, stiller krav om indførelsen af ABB. Kommissionens andel af de samlede administrative udgifter udgør i dag ca. 60 pct.

De øvrige institutioners administrative budgetter, herunder Rådets og Parlamentets, foreslås fortsat blive afholdt via en særskilt udgiftskategori kaldet administrative udgifter. Disse foreslås at stige med samlet 31 pct. i faste priser over perioden 2006-2013, svarende til en årlig realvækst på 3,9 pct. Dertil kommer administrative udgifter til Kommissionen, der fremover foreslås afholdt indenfor de enkelte kategorier.

1.6 Administrativ forenkling

Kommissionen overvejer en forenkling af på den ene side virkemidlerne til gennemførelsen af de vedtagne politikker og på den anden side Kommissionens rolle som administrator.

Unionen har som bekendt en række virkemidler til rådighed, når det gælder politikgennemførelsen som f.eks. regulerende, koordinerende og finansielle foranstaltninger. Kommissionen overvejer en forenklet brug af disse foranstaltninger - og kombinationer heraf - inden for de forskellige sektorer efter princippet ét instrument per politikområde, én fond per program. Kommissionen vil således i nær fremtid fremlægge forslag om dels en sammenlægning af de 2 fonde på landbrugsområdet til én, og dels en kraftig nedbringelse af antallet af instrumenter (fra over 100 til 6) på politikområdet foranstaltninger udadtil.

Opmærksomheden henledes på, at Kommissionens overvejelser om sin rolle som administrator, der ligger i forlængelse af Kommissionens endnu ikke afsluttede reform af sin egen forvaltning. En vigtig del reformen handler om udlægning af opgaver fra Kommissionens generaldirektorater til særlige enheder på fællesskabsniveau eller nationalt niveau. Med denne opgaveudlægning - eller eksternalisering - anfører Kommissionen, at den bedre kan koncentrere sig om sine kerneopgaver vedrørende politikformulering, lovgivning og institutionelle spørgsmål udført i kraft af den rolle og de beføjelser, Kommissionen har i medfør af traktaterne. Hovedinstrumenterne i Kommissionens fortsatte eksternalisering af sin forvaltning omfatter:

- Delt forvaltning med medlemsstaterne eller delegation af forvaltningsopgaver til nationale enheder.
- Uddeling af opgaver til EF-organer såsom agenturer (reguleringsorganer), særlige programforvaltende enheder (gennemførelsesorganer) eller administrative kontorer.

1.7 Fleksibilitet

Kommissionen finder, at der i den næste periode skal være mulighed for løbende fleksibilitet indenfor visse fastsatte begrænsninger.

For det første anfører Kommissionen, at det i praksis har vist sig umuligt at justere de finansielle perspektiver, hvorfor nye procedurer herfor vil være relevante. Kommissionen foreslår, at der i forbindelse med den årlige dialog mellem Kommissionen, Rådet og Parlamentet, der finder sted når budgetforslag for næste år præsenteres, bør kunne ske en vurdering af behovene.

For det andet anføres, at der konkret skal skabes øget fleksibilitet, hvorfor en ny "overførsels fleksibilitet" skal indføres og erstatte det eksisterende fleksibilitetsinstrument. Den nye "overførsels fleksibilitet" vil være en kombination af de eksisterende instrumenter og skal desuden muliggøre overførsler mellem udgiftskategorier indenfor fastsatte rammer og med undtagelse af midlerne for de flerårige programmer for samhørighed og landdistriktsudvikling.

For det tredje vil Kommissionen foreslå en ny vækst- og konjunkturfond ("growth adjustment fund"), der skal placeres indenfor budgettets nye kategori 1a for bæredygtig vækst og beskæftigelse. Denne skal kunne tilvejebringe et årligt tilskud på 1 mia. euro. Kommissionen anfører, at denne kunne finansieres gennem genbevilling af uforbrugte, annullerede bevillinger som følge af N+2-reglen (N+2-reglen betyder, at forpligtelsesbevillinger på strukturfondsområdet bortfalder, hvis de ikke senest to år efter budgetåret er udmøntet i faktiske betalinger). De annullerede midler som følge af N+2-reglen vil alternativt blive tilbageført til statskasserne.

1.8 Finansieringen af EU's budget

Kommissionens meddelelse konstaterer, at nærmere overvejelser og forslag omkring finansieringen af EU's budget vil afvente evalueringen af det eksisterende finansieringssystem, som Kommissionen forventer at offentliggøre til sommer.

Kommissionen forklarer dog, at udgangspunktet for fremtidige overvejelser må være, at det eksisterende finansieringssystem har været kritiseret for manglende gennemsigtighed og kompleksitet, men at det samtidig har fungeret relativt godt og sikret stabil finansiering med relativt lave administrative omkostninger.

Kommissionen anfører endvidere, at den vil forfølge to synspunkter omkring dels finansieringssystemets struktur, dels budgetmæssige ubalancer.

Omkring *finansieringssystemets struktur* overvejer Kommissionen, om man i fremtiden skal styrke skatteyderelementet ved at lade en del af det eksisterende BNI-bidrag erstatte af en relativ betydelig og synlig skat, der skal

betales af EU's borgere og / eller virksomheder. Konkret anvises tre muligheder for dette: 1. En skat på virksomheders indkomst. 2. En moms. 3. En energiafgift. Forudsætningen skulle i alle tilfælde være, at det samlede skattetryk for borgeren ikke forøges, idet en evt. EU-skat skal modsvares af en tilsvarende reduktion nationalt i enten samme eller en anden skatte-type, og af finansieringsbyrden for medlemslandet heller ikke forøges, da BNI-bidraget forudsættes reduceret tilsvarende.

Omkring *budgetmæssige ubalancer* konstaterer Kommissionen, at der altid vil være nettobetalere og nettomodtagere fra EU's budget, men at det samtidig må anerkendes, at nettobidrag af en vis størrelse kan give anledning til bekymring. Derfor mener Kommissionen, at en generel rabatordning kunne vise sig nødvendig, givet at denne er meget begrænset. Kommissionen understreger endvidere, at der, som konsekvens af udvidelsen, vil opstå en situation, hvor rabatten til fordel for ét land vil stige så meget, at det vil overstige denne rabats oprindelige formål.

En konkret model vil ifølge Kommissionen skulle indebære, at et nettobidrag over en vis tærskel, defineret som en andel af BNI, bliver delvis kompenseret. Forudsætningerne vil ifølge Kommissionen endvidere skulle være, at alle medlemslande bidrager til ordningen og at omfanget af ordningen ikke bliver excessiv.

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Da der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau, og det er derfor i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

3. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

De statsfinansielle konsekvenser skønnes potentielt meget betydelige, men på det foreliggende grundlag kan der dog ikke gives et præcist skøn over de samlede konsekvenser. Udover den usikkerhed, der knytter sig til udfaldet af de kommende års forhandlinger, kan der peges på følgende, overvejende metodiske hovedårsager hertil:

- De finansielle perspektiver er overordnede *udgiftsrammer*. Udmøntningen heraf sker i den årlige budgetprocedure. Af disse bevillinger vil nogle endvidere forblive uforbrugte og bortfalde, jf. også forskellen mellem udgiftslofter og faktiske udgifter i tabel 1.
- På indtægtssiden er der usikkerhed om Danmarks finansieringsbidrag fordi den afhænger af den økonomiske vækst i Danmark set i forhold til andre medlemslande. Højere vækst i andre medlemslande, herunder især de nye medlemslande, vil påvirke Danmarks finansieringsandel.
- Kommissionen bebuder i sin meddelelse, at den vil foreslå et nyt finansieringssystem, som omfatter en generel nettokorrektionsme-

kanisme. En sådan mekanisme vil, afhængig af den konkrete udformning, kunne forøge den danske budgetandel.

Mere konkrete skøn må afvente de egentlige forslag fra Kommissionen og større klarhed over forhandlingernes mulige udfald.

4. Høring

Kommissionens meddelelse har været i ekstern høring hos HK/Danmark, LO, Dansk Arbejdsgiverforening, Landbrugsraadet, Dansk Metal, SALA, SID, DI, NNF, FTF, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Håndværksrådet, Dansk Handel & Service, KAD, Amtsrådsforeningen, Ledernes Landsorganisation, AC og KL. Der er modtaget svar fra HK/Danmark, LO, Dansk Arbejdsgiverforening og Landbrugsraadet.

HK/Danmark har ingen bemærkninger.

LO fremhæver, at beskæftigelsesindsatsen skal have første prioritet i den politiske indsats i de kommende år. Endvidere understreges, at strukturfondene i fremtiden skal målrettes mod de nye medlemslande, for specielt at bidrage til udbygning af infrastrukturen i de Central- og Østeuropæiske lande, og reduceres i de nuværende store modtagerlande i særligt Sydeuropa. Endvidere påpeges behovet for at øge arbejdsstyrken gennem bl.a. større ligestilling, brug af familievenlige arbejdspladser og kompetenceudvikling i særligt de nye medlemslande. Endelig fremhæves den sociale dimension, den nordlige dimension og relationerne til EU's naboer, herunder Rusland, som vigtige indsatsområder.

Landbrugsraadet finder generelt Kommissionens meddelelse fornuftig og fremhæver, at EU ikke har brug for budgetbesparelser efter udvidelsen med 10-12 nye medlemslande. Det understreges, at landbrugsaftalen fra oktober 2002 for landbrugsbudgettets søjle 1 bør respekteres, som også Kommissionen gør i sin meddelelse. Det fremhæves, at samlingen af den fremtidige landdistriktsudvikling i én fond gerne skulle gavne indsatsen. Strukturfondsindsatsen bør rettes derhen, hvor den gør størst gavn for den samlede samhørighed i det udvidede EU. Det understreges, at budgettet til konkurrence og forskning mv. skal have det nødvendige omfang i forhold til Lissabon-målene og at EU's eksterne rolle samt bekæmpelsen af kriminalitet bør tilgodeses i tråd med de foreslåede midler. Endelig fremhæves, at den nuværende britiske rabatordning bør tages op til revision og at en generel rabatordning ikke er hensigtsmæssig.

DA noterer med tilfredshed, at Kommissionen anvender Lissabonmålsætningerne som rettesnor for de fremtidige budgetmæssige prioriteringer. I forlængelse heraf fremhæves behovet for at budgettet afspejler indsatsområder, der måtte følge af vedtagelsen af en evt. ny forfatningstraktat, som f.eks. konkurrenceevne. Det understreges, at det er muligt at anvende EU's finansielle midler bedre gennem en målrettet brug af alle

EU-instrumenter, dvs. regulering, koordinering, selvregulering, aftaler samt samhørighedsmidler. Specifikt bør udgifterne til Den Europæiske Socialfond dæmpes samtidig med at hovedparten af midlerne anvendes i de nye medlemslande. Socialfondsmidlerne bør målrettes mod beskæftigelsespolitikken, inkl. uddannelsespolitikken og nationalt prioriteres under medvirken af arbejdsmarkedets parter. Endvidere fremhæves vigtigheden af at arbejdsmarkedsreglerne overholdes, hvilket også bør fremmes finansielt, og at den sociale dialog fortsat styrkes og integreres bedre i den politiske beslutningstagen, som også Kommissionen foreslår.

5. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg til orientering den 20. februar 2004 forud for møde i Rådet (generelle anliggender) og forud for møde i Rådet (landbrug og fiskeri) den 24. februar 2004.

Bilag 1. Dekomponering af forslaget under forvaltning af naturens ressourcer

Tabel 3. Søjle 1-underskategorien under forvaltningen af naturressourcer

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	----- Mill. euro, 2004-priser-----						
Søjle I, Rumænien og Bulgarien	380	976	1075	1170	1260	1459	1648
heraf markedsrelaterede udgifter	380	373	366	359	351	345	338
Direkte indkomststøtte	0	603	709	811	909	1114	1310
Søjle I, EU-25 (DER, oktober 2002)	43.120	42.697	42.279	41.864	41.453	41.047	40.645
I alt, Komms. forslag til FP (Feb. 2004)	43.500	43.673	43.354	43.034	42.713	42.506	42.293

Kilde: Egne beregninger på grundlag af Kommissionen.

Landbrugsudgifterne (søjle I) vil falde fra realt, også i et EU med 27 medlemslande. Fra i dag at udgøre ca. 0,45 pct. af EU's BNI forventes udgifterne at falde til ca. 0,34 pct. i 2013.

Andre udgiftsområder inden for kategorien "Forvaltning af naturens ressourcer" vokser i perioden samlet realt med 26 pct., svarende til en årlig realvækst på 3,4 pct. Der resterer en foreslået bevillingsforøgelse på knap 2 mia. euro over perioden, som ikke er nærmere forklaret, jf. tabel 4.

Tabel 4. Andre poster under den nye kategori 2

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
	----- Mill. euro, 2004-priser-----						
Søjle II, RU+BG (Komms. infonote)	768	1021	1254	1254	1254	1254	1254
Søjle II, EU-25	6840	6840	6840	6840	6840	6840	6840
Overført fra andre kategorier i gamle FP	5.440	5.440	5.440	5.440	5.440	5.440	5.440
Uspecificerede nye bevillinger	631	925	1.227	1.412	1.602	1.785	1.978
I alt, Komms. forslag til FP (Feb. 2004)	13.680	14.227	14.761	14.946	15.136	15.319	15.512

Kilde: Egne beregninger på grundlag af Kommissionen.

Dagsordenspunkt 7: Fællesskabets egne indtægter (a-punkt)

Rådet ventes på et kommende møde som a-punkt at vedtage forslag til ændring af ordningen for Fællesskabets egne indtægter.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen har ved dokument KOM (2003) 366 fremsat forslag om ændring af forordning 1150/2000 om gennemførelse af Rådets afgørelse 2000/597 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter.

Forslaget tager sigte på en ajourføring af de finansielle bestemmelser for at tage hensyn til, dels Rådets afgørelse 2000/597 af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, dels til visse protokoller knyttet til Amsterdam-traktaten. Endvidere har forslaget til formål at ændre visse regler vedrørende forvaltningen af de traditionelle egne indtægter, som medlemsstaterne står for inddrivelsen af.

2. Gældende regler

Rådet afgørelse 94/728 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter, som nu er erstattet af Rådets afgørelse 2000/597, skal sikre, at Den Europæiske Unions budget kan finansieres fuldt ud af Fællesskabernes egne indtægter. Afgørelsen fastslår, at Fællesskabernes egne indtægter opkræves af medlemsstaterne i henhold til deres nationale love og administrative bestemmelser, som i givet fald tilpasses fællesskabsforskrifternes krav.

De bestemmelser, som er nødvendige til gennemførelsen af Rådets afgørelse, er fastlagt i Rådets forordning 1150/2000, som fastlægger reglerne for fastlæggelse af EU's egne indtægter, bogføringen af dem, overdragelsen til Kommissionen, kontrolbestemmelser herunder regler om behandlingen af uinddrivelige fordringer.

Efter forordningens regler opstår der en fordring for Fællesskaberne, når toldbestemmelsernes regler om bogføring af fordringen er opfyldt, og beløbet er meddelt debitor. Beløbene stilles til Kommissionens rådighed, når debitor har betalt beløbene eller stillet sikkerhed for dem. Disse beløb føres i det såkaldte A-regnskab og overføres til Kommissionen senest den 1. hverdag efter den 19. i den anden måned efter beløbenes fastlæggelse. Beløb, som er fastlagt, men som ikke er betalt af debitor, og hvor der ikke er stillet sikkerhed, føres i det såkaldte B-regnskab. Fastlagte beløb, som der er stillet sikkerhed for, og som anfægtes af debitor, føres ligeledes i B-regnskabet. Fordringer der er fastlagt i B-regnskabet overføres til Fællesskabet, når de er blevet indbetalt af debitor.

Hovedreglen, som har været gældende siden medlemsstaternes finansielle bidrag blev udskiftet med egne indtægter i 1970, har således været, at medlemsstaterne først er forpligtet til at overføre beløb til Kommissio-

nen, når debitorerne har foretaget en indbetaling til medlemsstaternes myndigheder eller har stillet sikkerhed for beløbene. Dette princip blev yderligere formaliseret ved opdelingen i A- og B- regnskaberne i 1989. Medlemsstaterne afviste som følge heraf forslag fra Kommissionen om, at de også skulle stille beløb til rådighed, som ikke kunne fastlægges og opkræves hos de afgiftspligtige efter toldkodeksens regler, som følge af fejl begået af toldmyndighederne, og som derfor aldrig ville blive indbetalt til medlemsstaternes toldmyndigheder. Kommissionen er ikke desto mindre af den opfattelse, at der i disse tilfælde implicit gælder et princip om, at medlemsstaterne har et finansielt ansvar for beløb, der ikke kan inddrives hos debitor som følge af fejl begået af toldmyndighederne. Der verserer for tiden en retssag om finansielt ansvar for EU-Domstolen, som Kommissionen har rejst mod Danmark som prøvesag (seks medlemsstater har interveneret til fordel for Danmark). Domstolens afgørelse, der er principiel, vil få betydning for alle sager vedrørende fejl begået af toldmyndighederne i alle medlemsstaterne.

Efter forordningens artikel 17 er medlemsstaterne imidlertid forpligtet til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til, at alle fastlagte beløb, herunder beløb, som er opført i B-regnskabet, stilles til Kommissionens rådighed. Medlemsstaterne kan dog fritages for at stille beløbene til Kommissionens rådighed, såfremt beløbene ikke har kunnet inddrives på grund af force majeure (dvs. helt usædvanlige omstændigheder, som står uden for medlemsstaternes kontrol), eller hvis det viser sig definitivt umuligt at foretage inddrivelse af årsager, der ikke kan tilskrives medlemsstaten. Medlemsstaterne giver årligt Kommissionen meddelelse om beløb over 10 000 EUR, som er blevet afskrevet i B-regnskabet som uinddrivelige. Kommissionen har i givet fald en frist på 6 måneder til at afgive sine bemærkninger om de foretagne afskrivninger. Såfremt medlemsstaten og Kommissionen ikke kan nå til enighed om, hvorvidt medlemsstaten har opfyldt sine forpligtelser efter forordningen, kan Kommissionen i den sidste ende indbringe sagen for EU-domstolen. Kommissionen har i så fald bevisbyrden for, at medlemsstaten ikke har opfyldt sine forpligtelser overfor Fællesskaberne.

3. Forslagets indhold

Det foreslås, at en bestemmelse i Rådets afgørelse 2000/597 om egne indtægter hvor den andel, som medlemsstaterne kan tilbageholde til administration, blev forhøjet fra 10 pct. til 25 pct., nu indarbejdes i forordning 1150/2000. Bestemmelsen har haft virkning fra 1. januar 2001 og er således alene en ajourføring af gældende ret. Det foreslås også, at den mekanisme, der er fastlagt i rådsafgørelsen vedrørende den britiske kompensation, specifikt nævnes i bestemmelserne om overdragelse af egne indtægter.

Videre foreslås det, at de medlemsstater, som i medfør af Amsterdam traktatens protokoller har valgt at stå uden for visse dele af det EU-retlige samarbejde, heller ikke er forpligtet til at deltage i finansieringen af disse

foranstaltninger. Disse medlemsstater kan således opnå en tilsvarende justering af betalingen af de egne indtægter for hvert år, de ikke deltager. Justeringen sker på grundlag af BNI-nøglen for det pågældende regnskabsår. Der er tale om en ajourføring af gældende praksis.

Forslaget indeholder også en justering af reglerne for beregning af morarenter i tilfælde af, at medlemsstaterne overfører de egne indtægter for sent. Der har i visse situationer været problemer med at fastlægge rentesatsen for kortfristet finansiering på den pågældende medlemsstats pengemarked, som anvendes ved beregningen af morarenten. Det foreslås derfor, at euro-landene anvender den rentesats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine refinansieringsoperationer, medens de øvrige medlemsstater skal anvende den sats, som den nationale centralbank anvender på sine refinansieringsoperationer.

Forslaget indeholder endvidere en ændring af reglerne i artikel 17 om, hvornår en medlemsstat kan friholdes for at overføre fastlagte fordringer, som er ført i B-regnskabet, til Kommissionen. Det drejer sig om force majeure situationer og tilfælde, hvor det efter en dybtgående undersøgelse viser sig definitivt umuligt at inddrive fordringer over 10.000 EUR af årsager, der ikke kan tilskrives medlemsstaten. Nogle medlemsstater anvender afskrivningsprocedurer for fordringer, der anses for uinddrivelige, medens andre ikke foretager afskrivninger, idet man ikke mener definitivt at kunne erklære et beløb for uinddriveligt. I Danmark har man hidtil afbrudt den 5-årige forældelsesfrist af restancer til ToldSkat for at kunne fastholde kravet mod debitor.

Revisionsretten har anmodet om, at der indføres en afskrivningsprocedure for uinddrivelige fordringer med henblik på at opnå en mere realistisk vurdering af den faktiske budgetsituation. Den foreslåede ændring går ud på, at der indføres en fælles afskrivningsprocedure for fordringer i B-regnskabet, hvorefter medlemsstaterne skal slette alle skyldige beløb på over 50.000 EUR, der er erklæret uinddrivelige ved en begrundet afgørelse truffet af den kompetente administrative myndighed eller ikke er inddrevet 5 år efter kravets opståen. Men udover dette foreslår Kommissionen, at den får en skønsmagt til at gøre medlemsstaterne finansielt ansvarlige for, at fordringerne ikke har kunnet inddrives, hvis den skønner, at den manglende inddrivelse skyldes fejl, som kan tilskrives medlemsstaterne. Dette medfører, at Kommissionen får et lovgrundlag for kunne pålægge medlemsstaterne et finansielt ansvar, hvorefter medlemsstaten i så fald er forpligtet til at overdrage det afskrevne beløb til Kommissionen. Herved indføres der en omvendt bevisbyrde, hvorefter det bliver medlemsstaten, som har bevisbyrden for, at den ikke er finansielt ansvarlig, medens det i dag er Kommissionen, som skal løfte bevisbyrden og i givet fald rejse sagen ved EU-domstolen.

For så vidt angår beløb under 50 000 EUR fritages medlemsstaterne for at indberette de afskrevne beløb til Kommissionen, og de fritages i øvrigt

for at stille beløbene til rådighed for Kommissionen, hvis de på et senere tidspunkt skulle blive inddrevet i henhold til nationale regler. Kommissionen vil dog i forbindelse med kontrolbesøg i medlemsstaterne kontrollere, hvordan medlemsstaterne afslutter sagerne under 50 000 EUR.

4. Retsgrundlag

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 279, stk. 2 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, artikel 183 i traktaten om Det Europæiske Atomenergifællesskab samt artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/597 om ordningen for De europæiske Fællesskabers egne indtægter.

5. Høring

Forslaget vurderes ikke at skulle i høring, idet der er tale om en forordning, som udelukkende regulerer forholdet mellem Kommissionen og medlemsstaternes myndigheder og ikke forholdet mellem de nationale myndigheder og de afgiftspligtige.

6. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Ingen konsekvenser.

7. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil i de tilfælde, hvor Kommissionen underkender de danske myndigheders afgørelse om afskrivning af beløb i B-regnskabet, som efter Kommissionens skøn kan tilskrives fejl begået af de danske myndigheder, medføre, at der skal overføres beløb til Kommissionen, som ikke er blevet indbetalt af debitor. Det er vanskeligt at skønne over den finansielle virkning heraf, men det forventes kun at ske i meget få tilfælde med beskedne finansielle virkninger.

8. Administrative konsekvenser

Forslaget kan medføre en administrativ lettelse af marginal betydning.

9. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

10. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt.

Dagsordenspunkt 8: **Produktion af medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter (a-punkt)**

Rådet ventes som a-punkt på et kommende møde at vedtage Kommissionens forslag til forordninger vedrørende produktion af medaljer og møntefterligninger, der ligner euromønter.

1. Baggrund og indhold

Kommissionen fremsatte den 28. januar 2004 forslag til to forordninger vedr. ovenstående emne. (KOM(2004) 39) Første forordning vedrører eurolandene og skal vedtages med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Union (TEU) art. 123(4). Den anden forordning udvider den første forordning til også at omfatte medlemslande uden for euroen og har hjemmel i TEU art. 308.

Formålet med forslaget er at regulere anvendelsen af udtrykkene "euro", "euro cent" samt anvendelsen af eurosymbolet (€) i forbindelse med produktionen af medaljer og møntefterligninger, ligesom mønter og møntefterligninger, der ligner og/eller har de samme tekniske specifikationer som euromønter reguleres. Det sker med henblik på at beskytte offentligheden mod bedrageri og forveksling i forbindelse med brugen af euromønter.

Da der er euromønter i cirkulation i et stort antal lande, er det nødvendigt at have et sæt regler, der respekteres i hele EU. Kommissionen anfører, at de hidtidige foranstaltninger ikke har været tilstrækkelige til at forhindre fremkomsten af euromøntlignende genstande. Det gælder således Kommissionens henstilling af 19. august 2002, der tager sigte på at beskytte mod anvendelsen af udtrykkene "euro", "eurocent" samt eurosymbolet, og som udelukkende dækker de visuelle aspekter af medaljer og møntefterligninger. Henstillingen fra august 2002 blev generelt ikke omsat til national lovgivning. Samtidig har det vist sig, at det ud over de visuelle karakteristika også er nødvendigt at opstille bindende regler for de tekniske egenskaber.

Kommissionen anfører, at en stigende forekomst af sager, der involverer medaljer, som ligner euromønter, har vist, at der er behov for strengere og bindende foranstaltninger, der tager sigte på at skabe ensartede betingelser i hele EU med hensyn til medaljer og møntefterligninger. Det omfatter f.eks. hændelser med euromøntlignende medaljer, samt tilfælde med euromøntlignende genstande, der er blevet anvendt på bedragerisk vis i møntautomater.

For så vidt angår selve designet af euromønterne, blev ophavsretten til den fælles side forud for indførelsen af euromønter overdraget til euro-

landenes kompetente myndigheder.² Følgelig er national lovgivning i eurolandene nu gældende på området baseret på et sæt fælles regler, som alene refererer til selve designet og som således ikke berører medaljer og møntefterligninger, som blot ligner euromønter. Kommissionen har oplyst retten til designet fsva. medlemslande uden for euroen.

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag har en række ændringer fundet sted, jf. nedenfor.

I forslaget forbydes medaljer og møntefterligninger, der

- anvender udtrykkene "euro", "eurocent", eller anvender eurosymbolet,
- har en størrelse, som ligger tæt på euromønters størrelse, dvs. indenfor et såkaldt "referencebånd" i form af en angivet sammenhæng mellem diameter og højde eller
- har et design, der ligner euromønternes design. (*Artikel 2, 2004/0010 (CNS) i KOM(2004) 39*) Det er Kommissionen, der afgør, om et design ligner euromønters design i forhold til denne artikel. (*Fremgår af artikel 4*)

De generelle forbud ledsages af en række undtagelser og dispensationsmuligheder.

Der undtages automatisk fra forbuddet mod anvendelse af udtrykkene "euro", "eurocent" og anvendelse af eurosymbolet, når der ikke er tilknyttet en nominel værdi og når medaljen og møntefterligningen ikke har en størrelse, som ligger indenfor det såkaldte "referencebånd" nævnt i artikel 2. (*Artikel 3*)

Der undtages automatisk fra forbuddet mod medaljer og møntefterligninger, der har en størrelse, som ligger indenfor det såkaldte "referencebånd" nævnt i artikel 2, når medaljen eller møntefterligningen:

- har et hul på over 6 millimeter i midten, eller en form, der er polygonal med op til seks kanter og kombinationerne af diameter og metalegenskaber ligger uden for nærmere angivne værdier (mere afgrænsede end de i artikel 2 nævnte værdier) *eller*
- er lavet af guld, sølv eller platin *eller*
- kombinationerne af diameter og højde ligger uden for nærmere angivne værdier (mere afgrænsede end de i artikel 2 nævnte værdier) og kombinationerne af diameter og metalegenskaber ligger uden for nærmere angivne værdier. (*Artikel 3*)

² Euromønter har en fælles side og en national side. Det enkelte euroland fastlægger selv udseendet af den nationale side.

Desuden kan Kommissionen give specifik tilladelse til anvendelsen af udtrykkene "euro" og "eurocent" samt eurosymbolet, når medaljer og møntefterligninger anvendes under kontrollerede omstændigheder udenrisiko for forveksling. I disse tilfælde skal det klart fremgå på medaljen eller møntefterligningen, at der ikke er tale om en euromønt, for eksempel skal være påstemplet "Ikke lovligt betalingsmiddel".

I forhold til Kommissionens oprindelige forslag er der nu flere automatiske undtagelser. Endvidere er al bemyndigelse til at give særskilte tilladelser og afgøre, hvorvidt et design ligner euromønter lagt hos Kommissionen. I Kommissionens oprindelige forslag var disse bemyndigelser, bortset fra bemyndigelser i tredjelande, foreslået lagt hos nationale myndigheder.

Endvidere kan medaljer og møntefterligninger, som er udstedt før forordningens ikrafttræden og som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, 3 og 4, under nærmere angivne betingelser benyttes indtil udgangen af 2009. Det er en ændring i forhold til Kommissionens oprindelige forslag på 2012. Disse medaljer og møntefterligninger skal registreres og indberettes til ETSC, Det Europæiske Tekniske og Videnskabelige Center, der bl.a. foretager analyser af falske euromønter på europæisk niveau. (*Artikel 5*)

Medlemslandene skal for at sikre en korrekt gennemførelse af forordningen træffe de nødvendige forholdsregler i form af passende sanktioner. De nødvendige love og administrative bestemmelser skal være vedtaget inden 1. januar 2005. (*Artikel 6*)

2. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

En effektiv beskyttelse af offentligheden mod bedrageri og forveksling med hensyn til euromønter sker bedst på fællesskabsniveau. Forslaget vurderes at være i overensstemmelse med såvel nærheds- som proportionalitetsprincippet.

3. Gældende dansk lovgivning

Dansk strafferet beskytter både dansk og udenlandsk gangbar seddel og mønt mod falskmøntneri. Det er en betingelse for falskmøntneri, at der er en risiko for forveksling, jf. straffelovens bestemmelser om forbrydelser vedrørende penge (kapitel 18, §§166-170).

Design på sedler og mønt er beskyttet af dansk ophavsret.

4. Høring i Danmark

Forslaget har været sendt til høring i Danmarks Nationalbank.

5. Høring i EU

Forslaget har været sendt i høring i Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentet har i sin betænkning godkendt forslaget uden ændringsforslag.

Forslaget har været sendt i høring i Den Europæiske Centralbank. Den Europæiske Centralbank har endnu ikke fremsendt høringssvar.

6. Administrative, lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Der kan være statsfinansielle og administrative konsekvenser som følge af forordningsforslagets bestemmelser vedrørende registrering af medaljer og møntefterligninger, som er i anvendelse før forordningens ikrafttræden.

Forslagets gennemførelse i Danmark, herunder særligt fastlæggelsen af de nødvendige forholdsregler i form af passende sanktioner, forventes at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

7. Forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Folketingets Europaudvalg har modtaget et grundnotat den 23. marts 2004.

Dagsordenspunkt 9: Administrativt samarbejde på punktafgifts-området (a-punkt)

Rådet forventes på et kommende rådsmøde at vedtage som A-punkt forslag til forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet samt ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

1. Baggrund

Kommissionen har ved dokument KOM (2003)797 af 18. december 2003 fremsat forslag til Europa-parlamentets og Rådets forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet og forslag til ændring af Europa-parlamentets og Rådets direktiv om ændring af Rådets direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte skatter, visse punktafgifter og afgifter på forsikringspræmier og Rådets direktiv 92/12/EØF om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed.

Begrundelsen for forslaget er, at gensidig bistand mellem medlemsstaterne er et vigtigt redskab for det indre markeds funktion for medlemsstaterne, når de skal opkræve afgifter, og til at sikre ligebehandling af erhvervsdrivende og at bekæmpe svig effektivt. Bestemmelserne i direktiv 77/799/EØF og 92/12/EØF vedrørende administrativt samarbejde om punktafgifter samles derfor i den nye forordning, og bestemmelserne styrkes og forenkles således, at brugerne får et enkelt og effektivt redskab til det administrative samarbejde.

Der ønskes således skabt én retlig ramme for det administrative samarbejde mellem medlemsstaterne på punktafgiftsområdet.

Hvis den gensidige bistand skal være effektiv, forudsætter det, at medlemsstaterne hurtigt og let, uopfordret eller efter anmodning, kan udveksle oplysninger om særlige tilfælde, hvor medlemsstaterne har brug for oplysninger, som en eller flere andre medlemsstater er i besiddelse af. I forslaget fastlægges derfor klare, bindende regler for samarbejdet mellem medlemsstaterne – herunder en klar retlig ramme for et decentraliseret samarbejde, for de centrale forbindelseskontorer, mulighed for udpegning af embedsmænd, frist for meddelelse af oplysninger, hjemmel til udveksling af embedsmænd, samtidig kontrol m.v.

Den 26. marts 1997 blev der på grund af den voksende svindel inden for omsætningen af punktafgiftspligtige varer besluttet at nedsætte en ad hoc-gruppe, der skulle analysere situationen på tobaks- og spiritusområdet og fremsætte løsningsforslag. Rapporten blev godkendt af Økofin-Rådet i maj 1998, og blandt de problemer som rapporten nævner er utilstrækkelig koordinering mellem de forskellige administrationer og mellem administrationerne og Kommissionen. Konklusionen i rapporten var, at direktiv 77/799/EØF er et alt for svagt retsgrundlag til, at der kan iværksættes et virkeligt effektivt samarbejde.

Anbefalingen i rapporten var derfor, at der blev vedtaget lovforanstaltninger, som kan styrke mekanismerne til gensidig bistand og administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet.

Forslaget til en ny forordning om administrativt samarbejde på punktafgiftsområdet følger samme principper og struktur som blev gennemført på momsområdet ved Rådets forordning nr. 1798/2003 af 7. oktober 2003 om administrativt samarbejde vedrørende merværdiafgift. Momsforslaget blev vedtaget med hjemmel i traktatens art. 93.

2. Gældende regler

Det nuværende retsgrundlag på punktafgiftsområdet, der giver mulighed for administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne, er direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder inden for området direkte og indirekte skatter. Punktafgiftsområdet var ikke oprindeligt omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, men blev ved direktiv 92/12/EØF udvidet til også at omfatte punktafgifter.

3. Forslagets formål og indhold

Det foreslås, at der vedtages en ny forordning, og at punktafgifterne fjernes fra anvendelsesområdet i direktiv 77/799/EØF, og at alle de bestemmelser, der handler om at indføre eller lette det administrative samarbejde fjernes fra direktiv 92/12/EØF.

Nedenfor er beskrevet de væsentligste forslag til ændringer i forhold til de gældende regler.

A. Udvidet anvendelsesområde

Det præciseres, at forordningen vil få et bredere anvendelsesområde end blot transaktioner indenfor Fællesskabet som i de eksisterende direktiver. Det fremgår af forslaget (artikel 1, stk. 2), at forordningen ikke berører anvendelsen af reglerne om gensidig bistand på det strafferetlige område.

B. Kommissionens rolle

De eksisterende direktiver indeholder alene bestemmelser om medlemslandenes gensidige samarbejde.

Det foreslås, at der fastsættes en række bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne får mulighed for at udveksle oplysninger med Kommissionen, eksempelvis oplysninger om de metoder og fremgangsmåder, der er anvendt eller antages at have været anvendt til at overtræde lovgivningen om punktafgifter.

Kommissionen får en rolle som den, der skal drage omsorg for, at det administrative samarbejde fungerer godt, men ikke en operationel rolle i efterforskning og bekæmpelse af afgiftssvig.

Det er medlemsstaterne, der har ansvaret for, at den frie omsætning indenfor Fællesskabet af punktafgiftspligtige varer fungerer, og det er Kommissionen, der skal optræde som koordinator og virke ansporende på området.

C. Decentralisering af det administrative samarbejde

Udvekslingen af oplysninger skal officielt fortsat foregå via de kompetente myndigheder, men det skal for fremtiden være én overordnet ansvarlig myndighed – som eventuelt skal overvåge flere administrationer – i hver medlemsstat.

Hver myndighed

- skal udpege et bestemt centralt forbindelseskontor som særlig ansvarlig for samarbejdet,
- kan også udpege forbindelseskontorer, som får en særlig kompetence til direkte at udveksle oplysninger,
- kan også udpege kompetente embedsmænd, der direkte kan udveksle oplysninger.

Udveksles oplysningerne mellem forbindelseskontorer eller mellem kompetente embedsmænd skal oplysningerne samtidig sendes via de centrale forbindelseskontorer, der skal føre en liste over forbindelseskontorer og kompetente embedsmænd.

D. Samarbejde efter anmodning

Forslaget omdefinerer medlemsstaternes rettigheder og forpligtelser og skelner mellem en anmodning om I) oplysninger, II) anmodning om administrative undersøgelser, III) tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser, IV) anvendelse af samtidig kontrol og V) endelig en anmodning om meddelelse.

Ad I) og II) Forslaget åbner mulighed for, at en medlemsstat kan anmode en anden medlemsstat om at foretage undersøgelser og indsamling af bevismateriale.

En medlemsstat kan nægte at foretage undersøgelser eller fremsende oplysninger under flere omstændigheder:

- den administrative byrde er uforholdsmæssig tung,
- den bistandssøgende myndighed har ikke opbrugt sine egne sædvanlige informationskilder,
- lovgivningen eller administrativ praksis i den bistandssøgte medlemsstat hindrer undersøgelser m.v., eller
- oversendelsen af oplysninger strider mod almene interesser eller føre til offentliggørelse af en erhvervmæssig, industriel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode.

Der foreslås indført en frist på 3 måneder til at fremsende de ønskede oplysninger.

Ad III) Forslaget giver i art. 11 mulighed for, at repræsentanter for skatteadministrationen i en medlemsstat er tilstede på en anden medlemsstats område, når de to medlemsstater ønsker det, og samtidig indføres der bestemmelser, som præciserer alle parter rettigheder og forpligtelser, og hvilke procedurer der skal følges af de nationale repræsentanter, der medvirker til at foretage undersøgelser i en anden medlemsstat.

Ad IV) I forslaget fastsættes dels en mulighed for medlemsstaterne til at gøre brug af samtidig kontrol, hver gang en sådan kontrol forekommer at være mere effektiv end en national kontrol, og desuden indføres en ordning, der præciserer alle parter rettigheder og forpligtelser samt de store linjer i de procedurer, der skal følges.

Ad V) Forslaget giver mulighed for meddelelse af akter og afgørelser – herunder retlige, selvom der endnu ikke foreligger en fordring til inddrivelse ved de bistandssøgende myndigheder.

E. Udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning

Forslaget giver mulighed for, at der i visse særlige situationer sker automatisk udveksling af oplysninger:

- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder eller overtrædelser eller der er mistanke herom i en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er forekommet uregelmæssigheder eller overtrædelser eller der er mistanke herom i en medlemsstat, hvor det har følger for en anden medlemsstat,
- i situationer, hvor der er mistanke om svig eller tab af afgifter i en anden medlemsstat.

Der foreslås to typer udveksling:

- 1) lejlighedsvis automatisk udveksling og
- 2) regelmæssig automatisk udveksling (løbende afgivelser af oplysninger)

Medlemslandene skal afgøre om de vil deltage i udveksling af en særlig kategori af oplysninger, og om det skal ske via regelmæssig eller lejlighedsvis automatisk udveksling.

F. Hindringer for udveksling af personoplysninger

Der foreslås ophævet visse begrænsninger i udvekslingen af personoplysninger, der i dag følger reglerne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger (persondataloven). (Hjemmel til fastsættelse af en sådan begrænsning findes i art. 13 i databeskyttelsesdirektivet). Visse medlemsstater informerer systematisk den person der berøres af udvekslingen af oplysninger, hvilket efter forslaget hindrer effektiviteten af udvekslingen og bevirker, at andre medlemsstater tøver med at gøre brug af bestemmelserne om gensidig bistand.

Forslagets art. 31, stk. 4 fastsætter derfor, at medlemsstaterne skal begrænse rækkevidden af de forpligtelser og rettigheder, der er fastsat i art. 10, art. 11, stk. 1 og artikel 12 og 21 i direktiv om persondatabeskyttelse således, at det ikke er til hindring for, at forordningen kan fungere effektivt.

G. Udveksling af oplysninger med tredjelande

Den nuværende retlige ramme udgør ikke et retsgrundlag for udveksling af oplysninger med tredjelande. Når svig med punktafgifter er knyttet til import- og eksporttransaktioner, er det muligt at anvende toldsamarbejdsinstrumenterne.

Forslaget giver således mulighed for meddelelse til alle medlemsstater af oplysninger, som stammer fra et tredjeland, i henhold til en bilateral aftale. Hvis oplysningerne er af interesse for Fællesskabet kan de ligeledes meddeles Kommissionen.

Endvidere giver forslaget mulighed for, at de oplysninger, der indhentes ved anvendelse af denne forordning, meddeles et tredjeland med samtykke fra de kompetente myndigheder, der har afgivet dem.

H. Bevismateriale

Forslaget giver mulighed for, at erklæringer, attester, informationer, dokumenter, bekræftede genpartier og alle oplysninger, der er opnået af repræsentanterne for den bistandssøgte myndighed og videresendt til den bistandssøgende myndighed, kan anvendes som bevismateriale af de kompetente instanser hos den bistandssøgende myndighed på samme måde som de tilsvarende nationale dokumenter.

4. Retsgrundlag

Kommissionen har fremsat forslaget i henhold til traktatens artikel 95, hvorefter forslaget kan vedtages med kvalificeret flertal efter artikel 251 (fællesbeslutningstagen med Europa-Parlamentet).

5. Høring

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen. Høring af erhvervslivet er derfor vurderet at være unødvendigt.

6. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har afsluttet første læsning, jf. betænkning A5-0157/2004. Europa-Parlamentet tilslutter sig Kommissionens opfattelse med hensyn til valg af retsgrundlag og begrundet det blandt andet med, at forslagets formål ganske enkelt er at modernisere og styrke samarbejdet mellem medlemsstaternes skatteadministrationer og ikke at indføre regler til bekæmpelse af skatte- og afgiftssvig ved at pålægge de skatte- og afgiftspligtige nye forpligtelser eller give medlemsstaterne eller Kommissionen nye beføjelser til at kontrollere de skatte- og afgiftspligtige.

Europa-Parlamentet finder, at en vedtagelse af forslaget til direktiv på baggrund af traktatens fiskale bestemmelser tilsidesætter Europa-Parlamentets beføjelser og vil være i strid med den institutionelle balance, der fastsættes i traktaterne.

7. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Reglerne i direktiv 77/799/EØF om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte og indirekte skatter blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 635 af 13. december 1978 om gensidig bistand inden for området direkte skatter mellem stater, der er medlem af De Europæiske Fællesskaber. Loven trådte i kraft den 1. januar 1979.

Loven er fortsat gældende og i henhold til lovens §§ 2, 4 og 5 er der udsendt bekendtgørelse nr. 965 af 5. december 1986, senest ændret ved bekendtgørelse nr. 1186 af 12. december 2003.

Den foreslåede ændring af direktiv 77/799/EØF vil formentlig kræve ændring af lov om gensidig bistand samt en ændring af bekendtgørelsen.

De foreslåede ændringer i direktiv 92/12/EØF – (cirkulationsdirektivet) vil kunne medføre ændringer i mineralolieafgifts-, tobaksafgifts-, og spiritusafgiftslovgivningen.

8. Samfundsøkonomiske og statsfinansielle konsekvenser

Det skønnes, at forslaget vil virke svigsbekæmpende og derved kan indebære et begrænset merprovenu til staten.

9. Administrative konsekvenser

En intensivering af udvekslingen af oplysninger på punktafgiftsområdet skønnes ikke umiddelbart at medføre nævneværdige forøgede administrative udgifter. Eventuelle øgede administrative udgifter i ToldSkat forventes således afholdt inden for de eksisterende rammer.

10. Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget vedrører det administrative samarbejde mellem medlemslandenes kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder og Kommissionen og må derfor nødvendigvis gennemføres på fællesskabsniveau. Således skønnes forslaget at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg. Folketingets Europaudvalg har modtaget grundnotat af 11. februar 2004 – alm.del – bilag 502.